

*Dr. Palágyi Tivadar**

AZ EGYSÉGES SZABADALMI BÍRÓSÁG ÉS ANNAK EGYEZMÉNYTERVEZETE

Az Európai Bizottság régóta törekszik egy Európai Szabadalmi Bíróság létrehozására. Ezen a téren jelentős előrehaladás történt a Versenyképességi Tanács 2009. december 4-i ülésén, ahol elfogadtak egy javaslatot a szabadalmi jogviták elbírálására joghatósággal rendelkező egységes bírói fórumrendszerrel. Ezt a javaslatot a Bizottság megküldte az Európai Unió Bíróságának (Court of Justice of the European Union, CJEU), hogy állapítsa meg: a tervezett rendszer összeegyeztethető-e az Európai Uniót létrehozó szerződésekkel.

A CJEU 2011. március 8-án nyilvánosságra hozta véleményét, amely szerint a tervezett megállapodás a szabadalmi jogviták rendezésének egységes rendszere létrehozásáról nem egyeztethető össze az uniós szerződésekkel.

Az Európai Bizottság 2011. március 9-én bejelentette: úgy fogja folytatni munkáját az európai pereskedési rendszerrel kapcsolatban, és fogja módosítani az egyezménytervezetet, hogy megvalósítsák az uniós szerződésekkel való összeegyeztethetőséget. Az alábbiakban ezt a munkát ismertetjük 2012 májusáig.

Az ennek érdekében javasolt legfontosabb változtatások egyike szerint az egyezménytervezetben résztvevők körét az Európai Unió tagállamaira korlátozták, vagyis kizárták ebből a körből a harmadik államokat, valamint magát az Európai Uniót. A másik fontos változtatás értelmében megerősítették, hogy az Egységes Szabadalmi Bíróságnak (Unified Patent Court) (a továbbiakban: Bíróság) összhangban kell lennie az európai uniós joggal, és szükség esetén döntést kell kérnie a CJEU-tól.

Az Európai Unión kívüli államok és az Európai Unió eltávolítása a szerződő államok köréből alapvetően megváltoztatta az egyezménytervezet jellegét, amelynek nem az a célja, hogy egy nemzetközi bíróságot hozzon létre, hanem egy közös bíróságot a tagállamok számára. Ez új szabadalmi jogszolgáltatást fog képviselni, amely lényegénél fogva része lesz az Egyezményben részes tagállamok jogi rendszerének.

Ezt a megközelítést az Európai Bizottság egy 2011. május 26-i, iránymutatást tartalmazó „non-paper”-ben javasolta, és az széles körű támogatásra talált a Versenyképességi Tanács 2011. május 30-i ülésén.

A magyar elnökség 2011. június 14-én egy módosított egyezménytervezetet mutatott be a brüsszeli állandó Mertens Csoportnak. Ez a tervezet kizárólagos hatáskört biztosít a Bíróságnak az európai szabadalmak és az egységes hatályú európai szabadalmak területén.

* DANUBIA Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

A Versenyképességi Tanács elnökeként Cséfalvay Zoltán államtitkár és Michel Barnier európai belső piaci biztos 2011. június 27-én sajtókonferencián bejelentette, hogy a tagállamok elfogadták azt a két rendeletervezetet, amely megjavítja az együttműködést az egységes szabadalmi oltalom vonatkozásában. Az elnök és a biztos különös meglepedettségének adott hangot afölött, hogy az eljárásban részt vevő 25 tagállam megegyezett az egységes hatályú európai szabadalom kérdésében, ideértve a fordítás problémáját is.

A lengyel elnökség folytatta a magyar munkáját, és az Elnök Barátai Csoport (Friends of the Presidency Group) számára 2011 júliusában két ülést szervezett, amelyeken az új Bíróságra vonatkozó egyezménytervezetet tárgyalták meg. Ezeken az üléseken az elnökség a választott megoldásoknak az uniós szerződésekkel és a CJEU véleményével való összeegyeztethetőségének kérdéseit, valamint a küldöttségek által feltett kérdéseket értékelte.

A tagállamok kérdéseit az elnökség összefoglalva az alábbi három csoportba sorolta.

a) A választott megoldások összeegyeztethetősége az uniós szerződésekkel a CJEU véleményének fényében. A tagállamok kétféle szempontból tettek fel kérdéseket: *i)* A Bíróság a tagállamok közös bírósága-e, és biztosítva van-e a CJEU általi előzetes ítélezés lehetősége? *ii)* A tagállamok kötelezhetőek-e kártérítésre, ha a Bíróság megsérti az uniós törvényeket, és a Bizottság bitorlási eljárást indíthat-e a tagállamok ellen?

b) Az egyezménytervezet összeegyeztethetősége az uniós alapegyezményekkel.

c) Megjegyzések az egyezménnyel mint olyannal, vagyis az egyes cikkekkel és azok szövegezésével kapcsolatban.

2011. július 20-án az elnökség beszámolt az Állandó Képviselők Bizottságának (Comité des représentants permanents, COREPER) az addig történt előrehaladásról.

Az Európai Tanács 2011. szeptember 2-án megjegyzésekkel együtt publikálta a Bíróságra vonatkozó egyezmény tervezetét (Draft Agreement on a Unified Patent Court). A megjegyzések hangsúlyozzák, hogy az egyezménytervezetben végrehajtott változtatások egyik fő célja az volt, hogy figyelembe vegyék a tagállamok által feltett, fentebb összefoglalt kérdéseket, illetve felvetett szempontokat.

A Bíróság a tagállamok közös bírósága, és így azok jogrendszerének része lesz az egy vagy több szerződő tagállamot megjelölő európai szabadalmak és az egységes hatályú európai szabadalmak vonatkozásában, miként ezt az egyezménytervezet 15. cikke részletezi. A 6. cikk azt is megállapítja, hogy a Bíróság helyi és regionális részlegeinek jogi tanácsaiban olyan, jogilag képzett bírók lesznek, akik a szerződő tagállamok állampolgárai.

Az egyezménytervezet preambuluma emlékeztet arra, hogy a szerződő tagállamok fontosnak tartják az Európai Unió Szerződés (Treaty of the European Union, TEU) 4(3) cikkében körvonalazott őszinte együttműködés elvét, és ennek az elvnek az alapján hoznak létre közös bíróságot. Ezért, miként bármelyik nemzeti bíróságnak, az Egységes Szabadalmi Bíróságnak is együtt kell működnie a CJEU-val annak joggyakorlatára támaszkodva és kikerve a CJEU előzetes döntéseit, összhangban az Európai Unió Működési Szerződésének (Treaty of the Functioning of the European Union, TFEU) 267. cikkével.

Ennek megfelelően az egyezménytervezet „Elsődlegesség és az uniós törvény figyelembevétele” című 14a cikke úgy rendelkezik, hogy a Bíróságnak teljes egészében alkalmaznia kell az uniós törvényt, és figyelembe kell vennie annak elsődlegességét. Az egyezménytervezet 14b cikke is a TFEU 267. cikkére hivatkozik a Bíróság által kért előzetes döntések alapjaként annak érdekében, hogy biztosítani lehessen az uniós törvény megfelelő alkalmazását és egységes értelmezését.

Fontos leszögezni, hogy – ellentétben a CJEU-nak előterjesztett egyezménytervezettel – az előzetes döntések kérésének a jogi alapja nem nyugszik közvetlenül az egyezmény rendelkezésein, hanem a TFEU 267. cikkén. Az egyezménytervezetben végzett változtatások célja részben annak biztosítása volt, hogy a Bíróság a TFEU 267. cikke alapján jogosult legyen előzetes kérdéseket feltenni a CJEU-nak. A nem európai uniós tagállamoknak az egyezménytervezetből való eltávolítása és a Bíróságnak csak a tagországok közös bíróságaként való kijelölése összhangba hozza ezt a Bíróságot a CJEU-nak azzal az alapállásával, hogy a létrehozandó közös bíróságnak képesnek kell lennie ugyanolyan módon feltenni kérdéseket a CJEU számára, mint ahogy a tagállamok bíróságai vagy törvényszékei jogosultak erre.

A CJEU 2011. március 8-i véleménye azt is megállapította, hogy az uniós törvénynek megfelelően szükség van az egyének jogainak védelmére. Ennek alapján ha egy nemzeti bíróság megsérti a TFEU 267. cikke alapján ráeső hivatkozási kötelezettséget, mulasztás miatt fellebbezés nyújtható be a vonatkozó tagállam ellen, és a tagállam szerződésen kívüli felelőssége állapítható meg. Ennek figyelembevételével és összhangban a TFEU előírásaival, az egyezménytervezet 14c cikke világosan megállapítja, hogy a szerződő tagállamok az uniós törvényt sértő nemzeti bíróságaik által okozott kárra vonatkozó, nem szerződéses felelősségüket megállapító uniós törvény szerint közösen felelősek az uniós törvénynek a Fellebbezési Bíróság általi megsértéséből származó károkért. Az egyezménytervezet azt is előírja, hogy az ilyen kár megtérítése miatt indított keresetet azon szerződő tagállam ellen kell lefolytatni, amelynek a területén a felperes lakóhelye van, ennek a szerződő államnak az illetékes bírósága előtt. Ha a felperes nem egy szerződő tagállamban lakik, ilyen per azon szerződő tagállam ellen folytatható, ahol a Fellebbezési Bíróságnak van a székhelye, ennek a szerződő államnak az illetékes bírósága előtt. Ha a per sikeres, a felperes jogosult a kár teljes összegét megkapni attól a tagállamtól, amely ellen a pert folytatta. Ez a megoldás egy további fontos kapcsolatot jelent a Bíróság számára a nemzeti törvénykezési rendszerrel, mert a szerződő tagállam nemzeti bírósága fog dönteni ebben az ügyben. Ezért a javasolt változtatások megszüntetik azt a hiányosságot, amelyet a korábbi megoldással kapcsolatban a CJEU kifogásolt 2011. március 8-i véleményében. Ha a Bíróság sértené meg az uniós törvényt, a döntés jogsértési eljárás tárgya lehetne, és egy vagy több tagállam pénzügyi felelősségéhez vezethetne.

A 2011. szeptember 2-án publikált egyezménytervezet bevezetőjében az elnökség arra is rámutat, hogy mélyreható megbeszéléseket folytatott a Tanács Jogi Szolgálatával és a Bi-

zottsággal, és a fentebb ismertetett megjegyzéseket az egyezménytervezetben végrehajtott változtatásokhoz abból a célból teszi, hogy ezzel is bizonyítsa a CJEU március 8-i véleményének a figyelembevételét. Az elnökség különös súlyt helyez arra, hogy a szerződő tagállamok közös bíróságának a létrehozásakor olyan testület működését alapozza meg, amely jogrendszerük lényeges részét képezi, és így – hasonlóan a nemzeti bíróságokhoz – képes lesz előzetes döntésekre vonatkozó kérelmeket a CJEU-hoz irányítani.

A 2011. szeptember 2-i egyezménytervezetben az elnökségnek az egyezménytervezethez fűzött fentebbi megjegyzései után magára a Bíróságra vonatkozó *egyezménytervezet* következik, amelyet a Versenyképességi Tanács 2011. szeptember 29-i ülésén elhangzottak alapján 2011 októberében és novemberében az elnökség még többször módosított.

A lengyel elnökség utolsó, javított egyezménytervezetét 2011. november 24-én adták ki, amelyet I. mellékletként ismertetünk. Ezt II. mellékletként a *Bíróság Statútumának tervezete* követi.

Az egyezménytervezet 2011. november 24-én kelt módosításait megelőzte a szerződő tagállamok nyilatkozattervezete a Bíróság működési előkészületeiről, valamint egy Iránymutatás a további munkához.

A Bíróság működésének előkészítésére vonatkozó *nyilatkozattervezet* szerint a Bíróságra vonatkozó Egyezményt aláíró szerződő államok úgy gondolják, hogy az Egyezményt a lehető leghamarabb kell ratifikálni. Ezért késedelem nélkül szándékoznak felállítani egy előkészítő bizottságot, amely képviselőikből fog állni, és amely elő fogja készíteni a gyakorlati intézkedéseket, és menetrendet készít a Bíróság korai felállítása és működtetése érdekében.

A szerződő tagállamok hangsúlyozzák, hogy a legfontosabb feladat a gyakorlás megszervezése a tagállamok jövőbeli bírái számára ott, ahol jelenleg csekély gyakorlat van szabadalmi pereskedésben. Hangsúlyozzák továbbá, hogy a Bíróság megfelelő működéséhez fontos, hogy kezdettől fogva rendelkezésére álljanak megfelelő anyagi és fizikai lehetőségek. Az Elsőfokú Bíróság vagy a Fellebbezési Bíróság helyi, regionális vagy központi részlegeit befogadó szerződő tagállamok megerősítik azt a szándékukat, hogy az Egyezmény hatálybalépése előtt gondoskodnak a megfelelő feltételekről épület, bútor, hivatal és információtechnológiai berendezés, valamint segédszemélyzet tekintetében.

Végül a nyilatkozattervezet leszögezi, hogy a Bíróság illetérendszerének érthetőnek és a felhasználók számára kiszámíthatónak kell lennie. Ennek megfelelően a Bíróságnak rögzített illetérendszerrel kell alkalmaznia, és korlátozott anyagi forrásokkal rendelkező felek számára is hozzáférhetőnek kell lennie.

Az *Iránymutatás a további munkához* megállapítja, hogy az egyezménytervezet szövegét alaposan megtárgyalták és kidolgozták ugyan műszaki szinten, azonban három olyan kérdés maradt, amely politikai megfontolást és döntést igényel:

a) a Bíróság finanszírozása, a tagállamok pénzügyi hozzájárulása és a bírósági illetékek szintje és típusa;

b) kapcsolat a Bíróságra vonatkozó Egyezmény hatálybalépése és működésének elkezdése, valamint az egységes szabadalmi oltalom alkalmazása között;

c) az átmeneti rendelkezések és a felülvizsgálati cikkely.

A lengyel elnökség célja az volt, hogy a egyezménytervezet alapszövegével kapcsolatban olyan egyetértést hozzon létre, amely a 2011. év végéig politikai megegyezés alapját képezheti. Ezért bejelentette azt a szándékát, hogy megszervezi az ünnepélyes aláírási szertartást, aminek segítségével az Egyezmény szövegét véglegesíteni lehetne Varsóban 2011. december 22-én, mert remélte, hogy a tagállamok annak szövegével kapcsolatban politikai egyetértésre jutnak a Versenyképességi Tanács 2011. december 5-i brüsszeli ülésén. Ezen az ülésen azonban a még tisztázatlan kérdések – például a Bíróság főbb részeinek a székhelye, továbbá a működés pénzügyi feltételeinek a biztosítása – terén nem sikerült közös nevezőre jutni, és a tárgyalás számos kérdést nyitva hagyott. Ezért nem kerülhetett sor a lengyel elnökség által december 22-ére tervezett aláírásra sem.

A december 5-i brüsszeli ülésen az Elsőfokú Bíróság Központi Részlegének székhelyeként az angolok Londont, a franciák Párizst, a németek Münchent és a hollandok Hágát javasolták, míg a lengyel elnökség Párizs mellett tört lándzsát, de nem tudtak közös nevezőre jutni. A Fellebbezési Bíróság székhelyeként a Versenyképességi Tanács Luxembourgban állapodott meg. A Közvetítő és Döntőbíráskodási Központ székhelyeként Lisszabont és Ljubljanát jelölték ki.

A megbeszéléseket 2012 eleje óta a dán elnökség folytatja. 2012. január 27-én elkészültek a Bíróság eljárási szabályainak előzetes rendelkezései, amelyeket 2012. február 3-án egy szakértőbizottság tárgyalt meg. Egy módosított változat 2012. február 22-én, majd március 20-án készült el, amelyeket a szövegező bizottság február 25–26-án, illetve március 24–25-én tárgyalt meg. Egy újabb szövegváltozatot 2012. március 30-án publikáltak. Ehhez április 23-ig kéri a felhasználó szakemberek hozzászólását. A III. mellékletben a lapzártáig legutolsó, tehát 2012. március 30-i változatot foglaljuk össze. E rendelkezések bevezető megjegyzései többek között rámutatnak, hogy az eljárási szabályokat az Adminisztratív Bíróságnak kell elfogadnia az érdekelt felekkel történő széles körű tanácskozás alapján és az Európai Bíróság arra vonatkozó véleményét követően, hogy az eljárási szabályok összeegyeztethetők-e az uniós törvénnyel.

Az előkészítő bizottság az eljárási szabályok tervezetét az Egyezmény aláírását követő három hónapon belül fogja kiegészíteni szakértő bírók, jogászok és ipari szakemberek véleménye alapján.

Az I–III. mellékletben foglalt tervezetek ismertetésekor csak a lényegre szorítkozunk, és csak a fontosabb cikkeket, illetve szabályokat tárgyaljuk részletesebben. Ezek a tervezetek – miként a címükből is kitűnik –, ideiglenes jellegűek ugyan, de a végleges szöveg előreláthatólag nem fog jelentős mértékben különbözni tőlük. Így a mostani szövegek ismerete az érdeklődők számára kellő tájékoztatást nyújthat a leendő Bírósággal kapcsolatos valamenyny fontos kérdésről.

Sem a Bíróságra vonatkozó Egyezmény szövege elfogadásának, sem hatálybalépésének időpontját nem lehet tudni. Láttuk, hogy a lengyel elnökség nagy energiával folytatott igyekezete a 2011 végéig megvalósuló aláírásra meghiúsult. Itt csak utalunk a Bíróság megfelelő szakemberekkel való feltöltésének nehézségeire is mind jogi, mind műszaki vonalon. Egyes vélemények szerint különösen a műszaki képzettségű bírók megtalálása és a Bíróság tagjai közé való beszerzése okoz majd nehezen megoldható feladatot. Találkozni lehet olyan véleménnyel is, hogy a Bíróság műszakilag képzett bírakkal való ellátása csak az Európai Szabadalmi Hivatal fellebbezési tanácsai állományának igénybevételével valósítható meg. Az ügyet sürgetővé teszi az is, hogy a 25 ország számára igénybe vehető egységes szabadalom közel áll a megvalósuláshoz.

I. MELLÉKLET

A SZERZŐDŐ TAGÁLLAMOK EGYZMÉNYTERVEZETE AZ EGYSÉGES SZABADALMI BÍRÓSÁG MŰKÖDÉSÉNEK ELŐKÉSZÍTÉSÉRŐL

Az egyezménytervezet *Preambuluma* utal azokra a fő tényezőkre, amelyek az Egyezmény megkötéséhez vezettek. Ilyen tényezők többek között, hogy az Európai Unió tagállamai közötti együttműködés a szabadalmak területén jelentősen hozzájárul az európai integrációs folyamathoz; hogy a szabadalmak érvényesítésének javítása fokozza a jogbiztonságot egy olyan Bíróság felállításával, amely szabadalmak bitorlásával és érvényességével kapcsolatos peres ügyek intézésére hivatott; hogy ennek a Bíróságnak a CJEU joggyakorlatára támaszkodva együtt kell működnie a CJEU-val az uniós törvény megfelelő értelmezése alapján; hogy a szerződő tagállamoknak felelőseknek kell lenniük a Bíróság által az uniós jog megsértése révén keletkező károkért; és hogy ennek az Egyezménynek ...-án vagy – ha ez korábbi – a letétbehelyezés hónapjának első napján kell hatályba lépnie, feltéve, hogy a csatlakozási okmányokat letétbe helyező szerződő tagállamok között található az a három állam, amelyekben az Egyezmény aláírását célzó diplomáciai konferencia évét megelőző évben a legtöbb európai szabadalom volt hatályban.

I. RÉSZ – ÁLTALÁNOS ÉS INTÉZMÉNYI RENDELKEZÉSEK

I. fejezet – általános rendelkezések

Az 1. cikk megállapítja, hogy az így megalapított Bíróság az európai szabadalmakra és az egységes hatályú európai szabadalmakra vonatkozó peres ügyek intézését célozza. Ez a Bíróság a szerződő tagállamok közös bírósága, és így ugyanazoknak a kötelezettségeknek van alávetve, mint a szerződő tagállamok bármelyik nemzeti bírósága.

A 2. cikk meghatározásokat tartalmaz. Ezek szerint a „Bíróság” az ezen Egyezmény által létrehozott Egységes Szabadalmi Bíróságot jelenti. A „tagállam” az Európai Unió tagállama. A „szerződő tagállam” ezen Egyezmény bármelyik tagállamára vonatkozik.

Az „európai szabadalom” az Európai Szabadalmi Egyezmény rendelkezései szerint engedélyezett szabadalmat jelenti. Az „egységes hatályú európai szabadalom” az Európai Szabadalmi Egyezmény rendelkezései szerint engedélyezett olyan szabadalom, amely a részt vevő tagországok területén egységes hatállyal rendelkezik.

Az „eljárési szabályok” a Bíróságnak a 22. cikk szerint megállapított eljárési szabályait jelentik.

A 3. cikk szerint az Egyezmény vonatkozik:

- (a) szabadalmakra;
- (b) egy szabadalom alapján megadott kiegészítő oltalmi tanúsítványokra;
- (c) olyan európai szabadalmakra, amelyek ezen Egyezmény hatálybalépésének napján még nem jártak le;
- (d) olyan szabadalmi bejelentésekre, amelyek ezen Egyezmény hatálybalépésének napján függőben vannak vagy amelyeket ezen időpont után nyújtanak be.

A 3a cikk szerint a Bíróság jogi személy. Az egyes szerződő tagállamokban a Bíróságnak a legtágabb joghatósággal kell rendelkeznie, amit ezen állam nemzeti joga szerint jogi személyeknek megadnak.

A 3b cikk szerint a Bíróság szerződéses felelősségét a kérdéses szerződésre alkalmazható törvény szabályozza.

A Bíróság nem szerződéses felelősségét az általa vagy a személyzete által okozott kárért annak a vonatkozó tagállamnak a törvénye szerint kell intézni, ahol a kár történt.

II. fejezet – intézményi rendelkezések

A 4. cikk szerint a Bíróság Elsőfokú Bíróságból, Fellebbviteli Bíróságból és egy Központi Irodából (a továbbiakban: Iroda) áll.

A Bíróságnak az ezen Egyezmény által ráruházott feladatokat kell ellátnia.

Az 5. cikk szerint az Elsőfokú Bíróság Központi Részlegből, valamint helyi és regionális részlegekből áll.

A Központi Részleg székhelye ... A Központi Részleget befogadó szerződő tagállamnak gondoskodnia kell az e célra szükséges szolgáltatásokról.

Egy helyi részleget egy szerződő tagállamban annak kérése alapján ezen Egyezmény Statútumával összhangban kell felállítani. Egy regionális részleget két vagy több szerződő tagállam számára, azok kérelme alapján a Statútum szerint kell felállítani. Az ilyen szerződő tagállamoknak meg kell jelölniük az illetékes részleg székhelyét, és gondoskodniuk kell az e célra szükséges szolgáltatásokról. A regionális részleg több helyen folytathat bíraskodást.

A 6. cikk szerint az Elsőfokú Bíróság tanácsai többnemzetiségű összetételűek. Az ilyen tanács három bíróból álló összetételben ülésezik.

A helyi részleg tanácsa olyan szerződő tagországban, ahol a szerződés hatálybalépése előtt vagy után három egymást követő év alatt évenként ötven szabadalmi ügynél kevesebbet kezdtek el, egy jogilag képzett állandó bíróból áll, aki a helyi részleget működtető szerződő tagállamok állampolgára, és két jogilag képzett bíróból áll, akik az illető tagállamnak nem állampolgárai, és a bírói karból vannak kiválasztva.

A három év alatt ötvennél több szabadalmi ügyet elkezdő helyi részleg tanácsa két jogilag képzett állandó bíróból áll, akik a helyi részleget működtető szerződő tagállamok állampolgárai, és egy jogilag képzett bíróból áll, aki az illető tagállamnak nem állampolgára, és a bírói karból van kiválasztva. Ez a harmadik bíró tartósan szolgál a helyi részlegben.

Egy regionális részleg tanácsa két jogilag képzett bíróból áll, akik a helyi bírók jegyzékéből vannak kiválasztva és az illető szerződő tagállam állampolgárai, és egy jogilag képzett bíróból áll a bírói karból, aki nem állampolgára a szerződő tagállamnak.

Az egyik fél kérésére egy helyi vagy regionális részleg bármelyik tanácsa kérheti az Elsőfokú Bíróság elnökét, hogy a bírói karból rendeljen ki műszakilag képzett további bírót, aki a vonatkozó műszaki területen képzettséggel és tapasztalattal rendelkezik. A felek meghallgatása után bármelyik helyi vagy regionális részleg saját kezdeményezéséből előterjeszthet ilyen kérést, ha ezt helyénvalónak tartja.

A Központi Részleg bármelyik tanácsa két jogilag képzett bíróból áll, akik eltérő szerződő tagállamok állampolgárai, és egy műszakilag képzett bíróból áll, aki a bírói karból van kiválasztva, és a vonatkozó műszaki területen képzettséggel és tapasztalattal rendelkezik. Kivételt képeznek az európai és az egységes hatályú európai szabadalmakkal foglalkozó tanácsok, amelyek három jogilag képzett bíróból állnak, akik három különböző tagország állampolgárai.

A felek megállapodhatnak abban, hogy ügyüket egyetlen bíró intézi.

A 7. cikk szerint a Fellebbezési Bíróság tanácsait multinacionális összetételű öt bíró képezi, akik közül három jogi, kettő műszaki képzettségű bíró a vonatkozó műszaki területen szakképzettséggel és gyakorlattal. A Fellebbezési Bíróság tanácsaiban jogi végzettségű bíró elnököl.

A 8. cikk szerint az Irodát a Fellebbezési Bíróság székhelyén kell felállítani. Vezetője az irodavezető.

Az Elsőfokú Bíróság valamennyi részlegénél az Iroda alrészlegeit kell felállítani.

A 9. cikk szerint egy Adminisztratív Bizottságot, egy Költségvetési Bizottságot és egy Tanácsadó Bizottságot kell felállítani ezen szerződés hatékony működésének biztosítása céljából.

III. fejezet – a Bíróság bírái

A 10. cikk a bírók megválasztásának követelményeit ismerteti.

A Bíróság állományába mind jogilag képzett, mind műszakilag képzett bírónak kell tartozniuk, akiknek a legmagasabb szintű szakmai ismeretekkel és a szabadalmi pereskedés területén bizonyított gyakorlattal kell rendelkezniük.

A jogilag képzett bírónak olyan képzettséggel kell rendelkezniük, amely szükséges egy szerződő tagállamban a bírói hivatal ellátásához.

A műszakilag képzett bírónak egyetemi fokozattal és egy műszaki területen bizonyított gyakorlattal kell rendelkezniük. Bizonyított ismeretekkel kell bírniuk a polgári jog és eljárás területén is.

A 11. cikk szerint a Tanácsadó Bizottságnak listát kell készítenie a Statútum szerint a Bíróság bíráinak kinevezendő legmegfelelőbb jelöltekről, és az Adminisztratív Bizottságnak a bírókat ennek a listának az alapján kell kijelölnie egyhangú döntés alapján.

A 12. cikk szerint a Bíróság, annak bírái és az irodavezető jogi függetlenséget élveznek. Kötelességük teljesítése során a bírókat semmilyen utasítás nem kötheti.

A 13. cikk szerint a Statútum alapján egy bírói kart kell felállítani.

A bírói kart az Elsőfokú Bíróság jogilag képzett bírái és műszakilag képzett bírái képezik, akik a Bíróság teljes idejű vagy részmunkaidős bírái. Biztosítani kell, hogy a bírói kar tartalmazzon műszaki területenként legalább egy műszakilag képzett és gyakorlott bírót.

A bírói karból az Elsőfokú Bíróság elnöke rendeli ki az illetékes részleghez a bírókat ennek az Egyezménynek vagy a Statútumnak az alapján. A bírók kiválasztása jogi és műszaki szakértelmük, nyelvtudásuk és vonatkozó tapasztalatuk alapján történik.

A választhatósági követelményeket és a bírók kinevezését tárgyaló 14. cikk szerint a bírók számára gyakorlási keretet kell biztosítani a Statútumnak megfelelően, hogy javítani és növelni lehessen a rendelkezésre álló szabadalmi pereskedési gyakorlatot, és biztosítani lehessen az ilyen sajátos tudás és gyakorlat széles földrajzi eloszlását.

A gyakorlási keret folytonos gyakorlásra ad lehetőséget. A Bíróság összes bírója számára szabályos időközönként összejöveteleket fognak szervezni annak érdekében, hogy megtárgyalják a szabadalmi törvény fejlődését, és biztosítsák a joggyakorlat összhangját.

III.A fejezet – az uniós törvény elsődlegessége, a szerződő tagállamok felelőssége és kötelezettsége

A 14. cikk előírja, hogy a bírók számára a Statútummal összhangban gyakorlási keretet kell létrehozni.

A 14a cikk szerint a Bíróságnak az uniós törvényt teljes egészében kell alkalmaznia, és figyelemmel kell lennie annak elsődlegességére.

A *14b cikk* szerint a Bíróságnak a szerződő tagállamok közös bíróságaként és jogi rendszerük részeként a TFEU 267. cikke alapján együtt kell működnie a CJEU-val, hogy biztosítani lehessen az uniós törvény megfelelő alkalmazását és egységes értelmezését. A CJEU döntései kötelezők a Bíróságra.

A *14c cikk* szerint a szerződő államok közösen felelősek a Fellebbezési Bíróság által az uniós törvény megsértéséből eredő károkért.

Az ilyen kár megtérítéséért indított pert azon szerződő állam ellen és ezen szerződő állam illetékes hatósága előtt kell indítani, ahol az igénylő lakhelye, üzleti tevékenységének fő székhelye vagy székhelye van. Az illetékes hatóságnak a *lex fori*-t kell alkalmaznia.

III.B fejezet – jogforrások és anyagi jog

Teljes összhangban a *14a* cikkel, a *14e cikk* előírja, hogy amikor a Bíróság ezen Egyezmény alapján egy ügyet tárgyal, döntéseit a következőkre kell alapoznia:

(a) erre az Egyezményre;

(b) az uniós törvényre, ideértve a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek azt a rendeletét, amely megvalósítja a megjavított együttműködést az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén, és a Tanácsnak azt a rendeletét, amely megvalósítja a megjavított együttműködést az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén az alkalmazható fordítási rendszabályok vonatkozásában;

(c) az Európai Szabadalmi Egyezményre;

(d) szabadalmakra alkalmazható és az összes szerződő államokra kötelező nemzetközi egyezményekre; és

(e) a nemzeti törvényre.

A *14f cikk* a találmány közvetlen használatát gátló jogra vonatkozik.

Egy európai szabadalom azt a jogot adja tulajdonosának, hogy az ő beleegyezésével nem bíró harmadik személynek megtilthassa a következőket:

(a) a szabadalom tárgyát képező termék előállítását, forgalomba hozatalra ajánlását, forgalomba hozatalát vagy használatát, vagy a termék importálását vagy tárolását ilyen célokra;

(b) a szabadalom tárgyát képező eljárás használatát;

(c) a szabadalom tárgyát képező eljárással közvetlenül kapott termék forgalomba hozatalra ajánlását, forgalomba hozatalát, használatát, importálását vagy tárolását ilyen célokra.

A *14g cikk* a találmány közvetett használatának meggátlására vonatkozó jogot ismerteti.

Egy európai szabadalom azt a jogot adja tulajdonosának, hogy egy harmadik személyt meggátoljon abban, hogy az oltalom területén szállítson vagy szállításra ajánljon olyan eszközöket, amelyek a találmány lényeges elemére vonatkoznak, feltéve, hogy a harmadik személy tudja vagy tudnia kellett volna, hogy ezek az eszközök alkalmasak a találmány gyakorlatba vételére, vagy arra vannak szánva.

A 14h cikk az európai szabadalom hatályának korlátaira vonatkozik.

Az európai szabadalom által biztosított jogok nem terjednek ki a következőkre:

- (a) nem kereskedelmi célú magántevékenységekre;
- (b) a szabadalmazott találmány tárgyával kapcsolatban végzett, kísérleti célú tevékenységekre;
- (c) olyan cselekedetekre, amelyeket csak abból a célból hajtanak végre, hogy a szükséges próbákat elvégezzék az állatgyógyászati termékekre vonatkozó európai irányelvek szerint az irányelvek tárgyát képező termékekre vonatkozó szabadalmakkal kapcsolatban;
- (h) a 2100/94 számú európai tanácsi rendelet 14. cikke szerinti farmerprivilegium hatálya alá eső cselekedetekre.

IV. fejezet – hatáskör, illetékesség és a döntések hatásai

A 15. cikk szerint a Bíróságnak kizárólagos hatásköre van

- (a) szabadalmakra és kiegészítő oltalmi tanúsítványokra vonatkozó tényleges bitorlási cselekedetekkel kapcsolatban vagy bitorlással való fenyegetés esetén;
- (a1) bitorlási negatív megállapítási keresetek esetén;
- (c) szabadalmak megvonására irányuló keresetek vagy ellenkeresetek esetén;
- (g) az Európai Szabadalmi Hivatal (ESZH) egységes európai szabadalmakra vonatkozó döntései esetén.

A 15a cikk az Elsőfokú Bíróság részlegeinek a hatáskörét ismerteti. A pert a szerződő tagállam azon helyi részlege előtt kell lefolytatni, ahol a tényleges vagy fenyegető bitorlás megtörtént vagy megtörténhet, vagy ahol az alperes(ek)nek lakhelye vagy fő üzleti székhelye van. Ha egy szerződő tagállamban nincs helyi részleg, és nem is vesz részt egy regionális részlegben, a pereket a Központi Részleg előtt kell lefolytatni.

A felek megegyezhetnek abban, hogy egy pert választásuk szerinti részleg előtt folytatnak le, ideértve a Központi Részleget is.

A 16. cikk a döntések területi hatályára vonatkozik. Egységes hatályú európai szabadalom esetében a Bíróság döntései azoknak a szerződő országoknak a területét fedik, ahol a szabadalomnak egységes hatálya van, és európai szabadalom esetén azoknak a szerződő tagállamoknak a területét, amelyekre az európai szabadalom hatálya kiterjed.

V. fejezet – szabadalomközvetítés és döntőbíráskodás

A 17. cikk a Szabadalmi Közvetítő és Döntőbíráskodási Központra vonatkozik, amelynek eszközei vannak az ezen Egyezmény hatáskörébe eső szabadalmi viták közvetítésére és döntőbíráskodására. Ilyen eljárásokban azonban egy szabadalmat nem lehet teljesen vagy részben érvénytelennek vagy érvénytelenítettnek nyilvánítani.

A Központnak ki kell dolgoznia a közvetítési és döntőbíráskodási szabályokat, és fel kell állítania egy listát a közvetítőkről és döntőbírókról, akik segítenek a feleknek vitájuk elintézésében.

II. RÉSZ – PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

A 18. cikk szerint a Bíróság költségvetését saját pénzügyi bevételekből kell fedezni, és legalább az 58. cikk szerinti átmeneti időszakban szükség szerint a szerződő tagállamok hozzájárulásából. A költségvetésnek kiegyensúlyozottnak kell lennie.

A Bíróság pénzügyi bevételeit bírósági díjak és egyéb bevételek képezik.

A Bíróság illetékeit az Adminisztratív Bizottság határozza meg. Ezeket az illetékeket olyan szinten kell meghatározni, hogy méltányos egyensúlyt biztosítsanak az igazsághoz való tisztességes hozzájárulás elve és a felek által a Bíróság költségeihez való megfelelő hozzájárulás között.

A 19. cikk szerint a Bíróság működési költségeit a Statútummal összhangban a Bíróság költségvetésének kell fedeznie.

A helyi részleggel rendelkező szerződő tagállamoknak kell gondoskodniuk az erre a célra szükséges eszközökről. A regionális részlegen osztozó szerződő tagállamoknak közösen kell gondoskodniuk az erre a célra szükséges eszközökről. A Központi Részleg vagy a Fellebbezési Bíróság helyszínéül szolgáló szerződő tagállamoknak kell gondoskodniuk az erre a célra szükséges eszközökről. E rendelet hatálybalépésével kezdődő első év alatt a vonatkozó szerződő tagállamoknak az adminisztratív segédszemélyzetről is gondoskodniuk kell.

Az 59. cikk szerinti hatálybalépés napján a szerződő tagállamoknak kell gondoskodniuk a Bíróság felállításához szükséges kezdeti pénzügyi hozzájárulásokról.

A 20. cikk szerint a bírók gyakorlási keretét a Bíróság költségvetéséből kell fedezni, míg a 21. cikk szerint a Központ működési költségeit a Statútumnak megfelelően kell fedezni.

III. RÉSZ – SZERVEZÉSI ÉS ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

I. fejezet – általános rendelkezések

A 21a cikk szerint a Statútumnak kell lefektetnie a Bíróság szervezeti és működési szabályait. A Statútumnak kell garantálnia, hogy a Bíróság működése a leghatékonyabb és költséghatékony módon legyen megszervezve, és az igazsághoz való méltányos hozzájárulást biztosítsa.

A 22. cikk szerint az eljárási szabályoknak kell rögzíteniük a Bíróság előtti eljárást. E szabályoknak összhangban kell lenniük ezen Egyezmény és a Statútum előírásaival.

A 23. cikk szerint a Bíróságnak olyan módon kell lefolytatnia a peres eljárást, hogy az arányban álljon annak fontosságával és bonyolultságával.

A Bíróságnak biztosítania kell, hogy az ebben az Egyezményben és a Statútumban rögzített szabályokat, eljárásokat és jogorvoslatokat tisztességes és méltányos módon használják.

A 24. cikk az ügyvitelt szabályozza, és megállapítja, hogy a Bíróságnak az eljárási szabályok szerint aktívan kell az ügyeket intéznie, a felek szabadságának hátrányos befolyásolása nélkül.

A 25. cikk szerint a Bíróságnak a lehető legjobb módon kell használnia az elektronikus eljárásokat, így a felek beadványainak elektronikus benyújtását és az elektronikus úton benyújtott bizonyítást, valamint videokonferenciák szervezését a tárgyalásokhoz az eljárási szabályok szerint.

A 26. cikk szerint az eljárásoknak nyilvánosaknak kell lenniük, hacsak a Bíróság nem dönt úgy, hogy azokat a szükséges mértékben titkossá nyilvánítja az egyik fél vagy más érintett személyek érdekében, vagy az igazság vagy a közrend általános érdekére tekintettel.

A 27. cikk szerint bármilyen természetes vagy jogi személy vagy egy jogi személlyel egyenértékű olyan személy, aki jogosult a vonatkozó szerződő tagállamok alkalmazható törvénye szerint pert indítani, a Bírósághoz fordulhat, hogy pert indítson, védekezzék ellene indított perben vagy jogorvoslatot kérjen az ezen Egyezményben és az eljárási szabályokban rögzítettek szerint.

Egy szabadalom kizárólagos használati engedélyének tulajdonosa e Bíróság előtt ugyanúgy indíthat eljárást, mint a szabadalom tulajdonosa, szemben a nem kizárólagos használati engedély tulajdonosával, aki nem jogosult pert indítani a Bíróság előtt.

A 28. cikk a képviselőt szabályait tartalmazza.

A feleket olyan jogászok képviselhetik, akik jogosultak egy szerződő tagállam bírósága előtt eljárni.

A feleket olyan európai szabadalmi ügyvivők is képviselhetik, akik az Európai Szabadalmi Egyezmény 134. cikke szerint jogosultak az Európai Szabadalmi Hivatal előtti képviselőre, és akik megfelelő képzettséggel rendelkeznek, amilyen például az európai uniós szabadalmi perviteli bizonylat.

A felek képviselőit segíthetik szabadalmi ügyvivők, akik az eljárási szabályok szerint fel szólalhatnak a Bíróság tárgyalásain.

A felek Bíróság előtti képviselőjére jogosult szabadalmi ügyvivők jegyzékét az irodavezető köteles megőrizni.

II. fejezet – az eljárások nyelve

A 29. cikk az Elsőfokú Bíróság előtti nyelvet ismerteti.

A helyi vagy regionális részleg előtti eljárás nyelve a részleg befogadó tagállam egy hivatalos európai uniós nyelve, vagy a releváns részleg befogadó más szerződő tagállamok hivatalos nyelve(i), vagy pedig egy regionális részleg együtt birtokló szerződő tagállamok által megjelölt hivatalos nyelv.

Ennek ellenére a szerződő tagállamok megjelölhetik az Európai Szabadalmi Hivatal egy vagy több hivatalos nyelvét helyi vagy regionális részlegük eljárási nyelveként.

A felek az eljárás nyelveként megegyezhetnek annak a nyelvnek a használatában, amelyen a szabadalmat megadták, feltéve, hogy ehhez az illetékes bírói tanács is hozzájárul. Ha az illetékes tanács nem fogadja el ezt a választást, a felek kérhetik ügyüknek a Központi Részleghez való utalását.

Helyi vagy regionális részleg a felek beleegyezésével érdek és tisztesség okán dönthet annak a nyelvnek a használatáról, amelyen a szabadalmat mint eljárási nyelvet engedélyezték.

Az egyik fél kérésére és a többi fél, valamint az illetékes tanács meghallgatása után az Elsőfokú Bíróság elnöke érdek és méltányosság okán és az összes vonatkozó körülményt figyelembe véve, ideértve a felek helyzetét is, dönthet annak a nyelvnek a használatáról, amelyen a szabadalmat mint eljárási nyelvet engedélyezték.

A Központi Részlemnél az eljárás nyelve az a nyelv, amelyen a vonatkozó szabadalmat engedélyezték.

A 30. cikk szerint a Fellebbezési Bíróság előtti eljárás nyelve megegyezik az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás nyelvével. A felek azonban megegyezhetnek abban, hogy az eljárás nyelve megegyezik a megadott szabadalom nyelvével.

A 31. cikk egyéb nyelvi rendelkezésekre vonatkozik.

Az Elsőfokú Bíróság és a Fellebbezési Bíróság bármelyik részlege a megfelelőnek ítélt mértékben lemondhat a fordítási követelményekről.

Az egyik fél kérése alapján és a megfelelőnek ítélt mértékben az Elsőfokú Bíróság és a Fellebbezési Bíróság bármelyik részlege gondoskodni köteles tolmácsolási lehetőségekről, hogy ezzel segítse a vonatkozó feleket a szóbeli tárgyalásokon.

III. fejezet – eljárás a Bíróság előtt

A Bíróság előtti eljárás a 32. cikk szerint az eljárási szabályoknak megfelelően lehet írott, közbenső és szóbeli. A szóbeli eljárásnak lehetőséget kell nyújtania a felek érveinek megfelelő kifejtésére. A Bíróság azonban a felek hozzájárulása esetén lemondhat a szóbeli tárgyalásról.

A 33. cikk szerint a Bíróság előtti eljárásban bizonyító eszköz lehet különösen: a felek meghallgatása; dokumentumok benyújtása; tanúk meghallgatása; szakértői vélemények; szemle; összehasonlító próbák vagy kísérletek; eskü alatti írásbeli nyilatkozatok.

A 33a cikk szerint a tények bizonyításának terhe arra a félre hárul, aki ezekre a tényekre támaszkodik.

A 34. cikk a bizonyítási teher megfordulására vonatkozik és előírja, hogy ha egy szabadalom tárgya eljárás egy termék előállítására, egy azonos terméket, ha a szabadalomtulajdonos hozzájárulása nélkül állították elő, ellenkező bizonyítás hiányában a szabadalmazott eljárással előállítottaknak kell tekinteni.

IV. fejezet – a Bíróság jogai

A 34a cikk szerint a Bíróság olyan rendszabályokat, eljárásokat és jogorvoslatokat foganatosíthat, amelyek ebben az Egyezményben rögzítve vannak a Statútum és az eljárási szabályok szerint.

A 35. cikk a bizonyítékadás rendjét szabályozza.

Ha egy fél ésszerűen elérhető bizonyítékot szolgáltatott igényeinek alátámasztására, és ezen igények kapcsán olyan bizonyítékot jelölt meg, amely az ellenérdekű fél vagy egy harmadik fél ellenőrzése alatt áll, a Bíróság elrendelheti, hogy ez a fél mutassa be ezt a bizonyítékot.

A 35a cikk szerint a Bíróság még az ügy érdemi eljárásának megkezdése előtt a vélt bitorlás kapcsán azonnali és hatékony ideiglenes intézkedést rendelhet el lényeges bizonyíték megőrzése érdekében olyan fél kérelmére, aki ésszerűen elérhető bizonyítéokra hivatkozott annak alátámasztására, hogy szabadalmi jogát bitorolták vagy azt bitorolni szándékoznak.

Ezt a rendszabályt szükség esetén a másik fél meghallgatása nélkül kell elrendelni, különösen akkor, ha bármilyen késedelem a szabadalomtulajdonos számára valószínűleg helyrehozhatatlan kárt okozna, vagy ha kimutatható kockázata áll fenn annak, hogy a bizonyítékot megsemmisítik.

A 36. cikk szerint a Bíróság, függetlenül attól, hogy a felek szakértői bizonyítást vehetnek igénybe, bármikor kijelölhet bírósági szakértőket az ügy sajátos szempontjaira vonatkozó szakvélemény adása céljából. Ehhez a Bíróságnak az eljárási szabályok szerint szakértői listát kell készítenie, és a listát az irodavezetőnek kell megőriznie.

A 37. cikk szerint a Bíróság ideiglenes intézkedést rendelhet el egy vélt bitorló vagy egy olyan harmadik fél ellen, akinek a vélt bitorló a közbenső szolgálatait használja, abból a célból, hogy meggátoljon bármilyen küszöbön álló bitorlást, vagy megtiltsa a vélt bitorlás folytatását, vagy az ilyen folytatást biztosíték adásától tegye függővé.

A 38. cikk szerint a Bíróság a felperes kérésére elrendelheti, hogy megfelelő intézkedések történjenek a szabadalmi jogot bitorló áruk tekintetében és megfelelő esetben olyan anyagok és eszközök vonatkozásában, amelyeket főleg ezeknek az áruknek a létrehozásánál használtak.

A 38a cikk szerint a Bíróságnak a szabadalom érvényességéről kell döntenie megvonásra vonatkozó közvetlen kereset vagy megvonás elleni kereset alapján. A Bíróság egy szabadalmat teljesen vagy részben csak az Európai Szabadalmi Egyezmény 138. cikkében említett okok alapján vonhat meg.

A 38b cikk előírja, hogy a Bíróság az ESZH-ra ruházott bármilyen jogot gyakorolhat a javított együttműködés végrehajtási utasításának 12. szakasza szerint.

A 39. cikk szerint a Bíróság a felperes megalapozott kérése alapján és az eljárási szabályok szerint rendelheti el, hogy a vélt bitorló adjon tájékoztatást a felperesnek a bitorló áruk vagy eljárások eredetéről, azok termelt, szállított, kapott vagy rendelt mennyiségéről és áráról, valamint a bitorló áruk előállításában vagy elosztásában vagy a bitorló eljárás használatában részes harmadik személy azonosságáról.

A 40. cikk a bizalmas információ védelmére vonatkozik.

A 41. cikk szerint a Bíróság a károsult fél kérésére elrendelheti, hogy a bitorló, aki tudatosan vagy ésszerű okok alapján feltételezhetően tudatosan vett részt szabadalombitorlási tevékenységben, fizessen a károsult félnek a bitorlás következtében ténylegesen szenvedett kárnak megfelelő kártérítést.

A károsult felet a lehetséges mértékben vissza kell helyezni abba a helyzetbe, amelyben lenne, ha nem történt volna bitorlás.

A 42. cikk szerint általános szabályként a vesztes félnek kell viselnie a győztes fél felmerült költségeit és egyéb kiadásait az eljárási szakaszok szerinti felső határig, hacsak a méltányosság nem kíván ettől eltérő eljárást.

A 43. cikk előírja, hogy a Bíróság előtti eljárásban a feleknek előre meg kell fizetniük a bírósági illetékeket.

Az a fél, aki nem fizette meg az előírt bírósági illetéket, kizárható az eljárásban való további részvételből.

A 44. cikk szerint az a fél, aki természetes személy, és részben vagy teljesen képtelen megfizetni az eljárási költségeket, bármikor folyamodhat jogsegélyért. Ennek feltételeit az eljárási szabályokban kell lefektetni.

V. fejezet – fellebbezések

A 45. cikk szerint az Elsőfokú Bíróság döntése ellen fellebbezést a Fellebbezési Bíróságnál bármelyik fél benyújthat, amelyik részben vagy teljesen sikertelen volt.

Fellebbezést az Elsőfokú Bíróság végleges döntéséről szóló értesítés keltétől számított két hónapon belül lehet benyújtani. Az ilyen fellebbezés jogi szempontokon vagy tényeken alapulhat.

A 46. cikk szerint a fellebbezésnek nincs felfüggesztő hatálya, hacsak a Fellebbezési Bíróság az egyik fél indokolt kérelmére másképp nem dönt.

A 47. cikk szerint ha a fellebbezés kellően megalapozott, a Fellebbezési Bíróság hatályon kívül helyezi az Elsőfokú Bíróság döntését, és végső döntést hoz. Kivételes esetekben és az eljárási szabályok szerint a Fellebbezési Bíróság döntésre visszautalhatja az ügyet az Elsőfokú Bíróságnak.

VI. fejezet – döntések

A 49. cikk szerint a Bíróságnak a felek által előadott kérelmek szerint kell döntenie. A Bíróság nem ítélt meg többet annál, amit kértek.

Az érdemi döntések csak olyan okokon vagy bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban a feleknek módjukban állt nyilatkozni.

Az 50. cikk szerint a Bíróság döntését az eljárás nyelvén írásban, indokolással kell meghozni.

Az 51. cikk szerint a Bíróság döntéseit a tanács többsége hozza a Statútummal összhangban. Azonos számú szavazat esetén az elnöklő bíró szavazata dönt.

Kivételes körülmények között a tanács bármelyik bírāja kifejezheti a Bíróság döntésétől eltérő véleményét.

Az 52. cikk szerint a felek az eljárás folyamán bármikor lezárhatják ügyüket a Bíróság döntésével megerősített egyezséggel. Egy szabadalmat egyezés útján nem lehet teljesen vagy részben érvénytelennek, vagy teljesen vagy részben érvénytelenítettnek nyilvánítani.

Az 54. cikk a döntések publikálására vonatkozik, és megállapítja, hogy a Bíróság a szabadalmas kérése alapján és a bitorló költségén megfelelő rendszabályokat hozhat a döntésre vonatkozó tájékoztatás közzététele érdekében, ideértve a nyilvános médiumokban való teljes vagy részleges publikálást.

Az 55. cikk szerint egy végleges döntés után kivételesen kérhető újbóli meghallgatás a Fellebbezési Bíróságtól alapvető eljárási hiba esetén, vagy ha a kérelmező fél olyan tény fedezett fel, amely döntő tényező, és amely a döntés időpontjában ismeretlen volt az újbóli meghallgatást kérő fél számára.

Ilyen kérelmet a döntés időpontjától számított tíz éven belül, de legkésőbb az új tény vagy az eljárási hiba felfedezésétől számított két hónapon belül lehet benyújtani.

Az 56. cikk szerint a Bíróság döntései és utasításai bármelyik szerződő tagországban érvényesíthetők anélkül, hogy szükség lenne érvényesítő nyilatkozatra.

Az érvényesítő eljárást annak a szerződő tagországnak a törvénye szabályozza, ahol az érvényesítés történik.

IIIA RÉSZ – AZ EGYEZMÉNY MEGVALÓSÍTÁSA ÉS MŰKÖDÉSE

Az 57. cikk az Adminisztratív Bizottságra vonatkozik, és megállapítja, hogy annak mind-egyik szerződő tagállamból egy képviselőt kell tartalmaznia. Az Európai Bizottság megfigyelőként vesz részt az Adminisztratív Bizottság ülésein.

Minden egyes szerződő tagállam egy szavazattal bír.

Az Adminisztratív Bizottság döntéseit a szavazáson részt vevő szerződő tagállamok háromnegyedes többségével kell elfogadni.

Az Adminisztratív Bizottság hivatali ideje három év. A bizottsági tagság megújítható.

Az 57a cikk szerint a Költségvetési Bizottság minden egyes szerződő tagállam egy képviselőjéből áll.

Minden egyes szerződő tagállam egy szavazattal bír.

A Költségvetési Bizottság a szerződő tagállamok képviselőinek egyszerű többségével dönt. A költségvetés elfogadásához azonban a szerződő tagállamok képviselőinek háromnegyedes többségére van szükség.

A Költségvetési Bizottság hivatali ideje három év, és a bizottsági tagság megújítható.

Az 57b cikk a Tanácsadó Bizottságra vonatkozik. Ennek feladatai:

- (a) segít az Adminisztratív Bizottságnak a Bíróság bírái kijelölésének az előkészítésében;
- (b) az Elnökség számára javaslatokat tesz a bírók gyakorlási keretének irányvonalaihoz; és
- (c) véleményt nyilvánít az Adminisztratív Bizottság számára a 28. cikkben említett képzettségi követelményekkel kapcsolatban.

A Tanácsadó Bizottság tagjai szabadalmi bírók, valamint a szabadalmi jogban és a szabadalmi perekben járatos szakemberek a legmagasabb elismert szaktudással. Kinevezésük hat évre szól, és többször is megválaszthatók.

A Tanácsadó Bizottság összetétele széles szakértői kört ölel fel, és benne valamennyi szerződő tagállamnak képviselve kell lennie.

IV. RÉSZ – ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

Az 58. cikk szerint egy hétéves átmeneti időszak alatt az 59. cikk szerinti hatálybalépés után egy európai szabadalom bitorlási vagy megvonási eljárása egy szerződő tagállam nemzeti bírósága vagy illetékes hatósága előtt is megindítható.

Az átmeneti időszak végén egy nemzeti bíróság előtt függő bármilyen eljárás az átmeneti rendelkezések szerint folytatható.

Az ezen Egyezmény hatálybalépése után öt évvel az Adminisztratív Bizottságnak széles körű konzultációt kell lefolytatnia a szabadalmi rendszer használóival a nemzeti bíróságok előtt folyó bitorlási és megvonási ügyekről. E konzultáció és a Bíróság véleménye alapján az Adminisztratív Bizottság legfeljebb hét évvel meghosszabbíthatja az átmeneti időszakot.

V. RÉSZ – VÉGSŐ RENDELKEZÉSEK

Az 58a cikk szerint ezt az Egyezményt a szerződő tagállamoknak a vonatkozó alkotmányos követelményekkel összhangban kell ratifikálniuk. A ratifikációs okmányokat az Európai Unió Tanácsának Általános Titkárságánál kell letétbe helyezni.

Az 58b cikk szerint az Egyezmény nyitva áll bármelyik szerződő tagország csatlakozása számára.

Az 58c cikk szerint ez az Egyezmény korlátlan időtartamú.

Az 58d cikk szerint ennek az Egyezménynek a hatálybalépése után hat évvel vagy – ha ez későbbi – amikor a Bíróság már 2000 bitorlási ügyet elintézett, és ha szükséges ezt követően szabályos időközönként az Adminisztratív Bizottságnak a szabadalmi rendszer felhasználóival széles körű tanácskozást kell lefolytatnia a Bíróság működésével, költséghatékonyásával és a felhasználóknak a döntések minősége iránti bizalmával kapcsolatban. Ennek a tanácskozásnak és a Bíróság véleményének alapján az Adminisztratív Bizottság dönthet az egyezmény felülvizsgálatáról működésének javítása céljából.

Az Adminisztratív Bizottság módosíthatja ezt az Egyezményt annak érdekében, hogy azt összhangba hozza egy, a szabadalmakra vagy az uniós törvénykezésre vonatkozó nemzetközi szerződéssel.

Az Adminisztratív Bizottság ilyen döntései nem lépnek hatályba, ha egy szerződő tagállam a döntés keltét követő tizenkét hónapon belül kinyilvánítja nemzeti alkotmányos és parlamenti eljárásai alapján, hogy nem kíván a döntés által kötve lenni. Ebben az esetben össze kell hívni a szerződő tagállamok felülvizsgálati konferenciáját.

Az 59. cikk szerint ez az Egyezmény ...-án (dátum) vagy a ..-ik hónapnak az első napján lép hatályba, amely a szerződő államok 58a cikk szerinti utolsó ratifikációs okmányának letétbe helyezését követi, ideértve azt a három államot, amelyekben a legtöbb európai szabadalom volt érvényben az Egyezmény aláírásának megfelelő diplomáciai konferencia évét megelőző évben, ahol a korábbi időpont érvényes.

Ezután a dátum és az erre kellően felhatalmazottak aláírása következik.

II. MELLÉKLET

AZ EGYSÉGES SZABADALMI BÍRÓSÁG STATÚTUMÁNAK TERVEZETE

Az 1. cikk megállapítja, hogy a Statútum az Egyezmény 1. cikke alapján létrehozott Bíróság intézményi és pénzügyi rendelkezéseit tartalmazza.

I. fejezet – bírók

A 2. cikk szerint bíróként kijelölhető bármilyen személy, aki állampolgára egy szerződő tagállamnak, és kielégíti az egyezmény 10. cikkében rögzített feltételeket.

A bíróknak jól kell tudniuk az Európai Szabadalmi Hivatal legalább egy hivatalos nyelvét.

A 3. cikk szerint az Egyezmény 11. cikkében rögzített eljárásnak megfelelően a bírókat az Adminisztratív Bizottságnak kell kijelölnie a Tanácsadó Bizottság javaslatai alapján, egységes határozattal. A javaslatnak listát kell tartalmaznia a legalkalmasabb jelöltekről. A Bíróság elnöke véleményt mondhat a listán szereplő jelöltek alkalmasságáról.

Ha szükséges, a Tanácsadó Bizottság ajánlhatja, hogy a kinevezésre vonatkozó döntés előtt a jelölt bíró gyakorlatot szerezzen a szabadalmi pereskedésben.

A bírókat hat év időtartamra nevezik ki. Újbóli kinevezésük lehetséges.

Az Adminisztratív Tanácsnak annyi bírót kell kineveznie, amennyi a Bíróság jó működéséhez szükséges. Kezdetben az Adminisztratív Tanácsnak annyi bírót kell kineveznie, amennyi az Elsőfokú Bíróság minden egyes részlegénél legalább egy tanács felállításához és a Fellebbezési Bíróságnál legalább két tanács felállításához szükséges.

Műszaki képzettségű részmunkaidős bírókat kell kinevezni a bírói karba a Bíróság bíráiként sajátos képzettségük és tapasztalatuk alapján. Ezeknek a bíróknak a kinevezése biztosítsa, hogy valamennyi műszaki terület fedve legyen.

A *3a cikk* szerint egy bíró hivatali ideje a kinevezési okmányban megjelölt időpontban kezdődik.

A *3b cikk* szerint a Tanácsadó Bizottság tagjait az Adminisztratív Bizottságnak kell kineveznie közös megegyezés alapján.

A *4. cikk* szerint működésének megkezdése előtt minden egyes bírónak esküt kell tennie, hogy kötelességeit részrehajlás nélkül és lelkiismeretesen végzi, és megőrzi a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

Az *5. cikk* szerint az eskü letétele után minden egyes bírónak alá kell írnia egy nyilatkozatot, amelyben ünnepélyesen kijelenti, hogy hivatali ideje alatt és után is tiszteletben fogja tartani a hivatalából származó kötelezettségeket.

A *6. cikk* szerint a bíróknak hivatali minőségükben jogi eljárásoktól menteseknek kell lenniük. Ezt a mentességet állásuk megszűnése után is meg kell tartaniuk.

A *7. cikk* szerint, eltekintve a megbízatás *3. cikk* szerinti lejáratától vagy halálesettől, egy bíró kötelezettségei leköszönésével szűnnek meg.

A *8. cikk* szerint egy bíró csak akkor fosztható meg hivatalától, ha az Elnökség úgy dönt, hogy már nem elégíti ki a szükséges feltételeket, vagy nem teljesíti azokat a kötelezettségeket, amelyek hivatalából következnek.

A *9. cikk* szerint a bírók számára megfelelő és rendszeres gyakorlást kell biztosítani az Egyezmény *14. cikke* szerinti gyakorlási kereten belül.

A gyakorlási keretnek alapot kell biztosítani szakmai véleménycseréhez, és fórumot vitákra, különösen tanfolyamok, konferenciák, szemináriumok és szimpóziumok szervezése által.

A gyakorlási keretnek emellett megfelelő oktatást kell biztosítani a Bíróság bírójelöltjei és újonnan kinevezett bírái számára, és támogatnia kell a Bíróság és a képviselők, szabadalmi ügyvivők közötti együttműködést.

A *9a cikk* szerint az Adminisztratív Bizottságnak kell megállapítania a Fellebbezési Bíróság elnökének, az Elsőfokú Bíróság elnökének, a bíróknak, az irodavezetőnek és a többi tisztviselőnek a fizetését.

II. fejezet – szervezési rendelkezések

I. szakasz – közös rendelkezések

A *10. cikk* szerint a Fellebbezési Bíróság elnökét a Fellebbezési Bíróság bírái titkos szavazással választják meg három évre saját maguk közül. Kétszer újraválasztható.

A Fellebbezési Bíróság elnöke irányítja a Fellebbezési Bíróság jogi tevékenységét és adminisztrációját, és elnököl e bíróság teljes ülésén.

A *10a cikk* szerint az Elsőfokú Bíróság elnökét e bíróság teljes munkaidejű valamennyi bírása választja meg titkos szavazással három év időtartamra saját maguk közül. Kétszer újraválasztható.

Az Elsőfokú Bíróság elnöke irányítja az Elsőfokú Bíróság jogi tevékenységét és adminisztrációját.

A *11. cikk* szerint az Elnökség a következő tagokból áll: a Fellebbezési Bíróság elnökéből, aki elnöke az Elnökségnek, az Elsőfokú Bíróság elnökéből, a Fellebbezési Bíróság két bírájából, akiket maguk közül választanak, az Elsőfokú Bíróság teljes munkaidejű három bírájából, akiket maguk közül választanak, és az irodavezetőből, aki nem szavazó tag.

Az Elnökség felelős a Bíróság vezetéséért, és az Egyezmény 22. cikke szerint javaslatokat tesz az eljárási szabályok és a pénzügyi rendelkezések módosítására, továbbá elkészíti a Bíróság éves költségvetését, éves elszámolását és éves jelentését, majd továbbítja azokat a Költségvetési Tanácsnak, és véleményt ad az Egyezmény 58(5) cikke szerint.

Az Elnökség érvényes döntéseket csak akkor hozhat, ha összes tagja vagy azok helyettesei jelen vannak. A döntéseket a szavazatok többségével hozzák.

A *12. cikk* szerint a hivatalnokok és egyéb alkalmazottak feladata, hogy segítsék a Fellebbezési Bíróság elnökét, az Elsőfokú Bíróság elnökét, a bírókat és az irodavezetőt. A Fellebbezési Bíróság elnökének és az Elsőfokú Bíróság elnökének felügyelete alatt az irodavezetőnek tartoznak felelősséggel.

2. szakasz – az Elsőfokú Bíróság

A *13. cikk* szerint egy vagy több szerződő tagállam kérelmét egy helyi vagy egy regionális részleg felállítására az Adminisztratív Bizottság elnökéhez kell intézni. Meg kell adni a helyi vagy regionális részleg székhelyét vagy székhelyeit.

Az Adminisztratív Bizottságnak egy helyi vagy egy regionális részleg felállítására vonatkozó döntésében közölnie kell a vonatkozó részleg bíráinak számát. A döntést az Európai Unió hivatalos közlönyében publikálni kell.

A *14. cikk* szerint a tanácsok összetételét és az ügyek elosztását a tanácsok számára egy részlegen belül az eljárási szabályok rögzítik. A tanács egy bíráját elnöklő bírónak kell ki nevezni.

Olyan esetekben, amikor egyetlen bíró intéz egy ügyet, neki kell végeznie a tanács összes feladatát.

A tanács egy bírása előadó bíróként működik.

A *15. cikk* szerint az irodavezető készíti el a bírói kar bíráinak névjegyzékét. A jegyzékben minden egyes bíróval kapcsolatban jelezni kell a bíró által használt nyelveket, a bíró műszaki szakterületét és gyakorlatát, valamint az általa korábban kezelt ügyeket.

3. szakasz – a Fellebbezési Bíróság

A 16. cikk szerint a tanácsok összetételét és az ügyeknek a tanácsokhoz való rendelését az eljárási szabályok írják elő. A tanács egyik bíróját kell elnöklő bírónak kinevezni.

Amikor egy ügy rendkívüli jelentőségű, és különösen, ha a döntés befolyásolhatja a Bíróság joggyakorlatának egységességét és összhangját, a Fellebbezési Bíróság az elnöklő bíró javaslata alapján dönthet arról, hogy az ügyet a teljes bíróság elé utalják.

4. szakasz – a Központi Iroda

A 17. cikk szerint a Központi Iroda (a továbbiakban: Iroda) vezetőjét az Elnökség hat év időtartamra nevezi ki. Újból is kinevezhető.

A 18. cikk szerint az Iroda vezetőjének segítenie kell a Bíróságot, a Fellebbezési Bíróság elnökét, az Elsőfokú Bíróság elnökét és a bírókat feladataik elvégzésében. Felelős az Iroda szervezéséért és tevékenységéért. Különösen felelős a Bíróság előtti összes ügy adatait tartalmazó lajstrom vezetéséért.

A 19. cikk szerint a bírósági lajstrom vezetésének részletes szabályait az Elnökség által elfogadott lajstromozási utasítások írják elő.

A 20. cikk szerint az Elnökségnek hat évre ki kell neveznie egy irodavezető-helyettest, aki újra kinevezhető, és az alirodák megszervezéséért és tevékenységéért felelős az irodavezető és az Elsőfokú Bíróság felügyelete alatt.

III. fejezet – pénzügyi előírások

A 22. cikk előírja, hogy a költségvetést az Elnökség javaslata alapján a Költségvetési Bizottságnak kell elfogadnia.

Az irodavezető felelős a költségvetésben foglaltak végrehajtásáért a pénzügyi rendelkezések szerint.

A 23. cikk szerint a költségvetési kiadásokat egy elszámolási időszak tartamára kell engedélyezni.

A 24. cikk szerint a Bíróság költségvetése tartalmazhat előirányzatot előre nem látható kiadásokra.

A 25. cikk szerint az elszámolási időszak január 1-jén kezdődik és december 31-én végződik.

A 26. cikk szerint a Bíróság költségvetés-tervezetét az Elnökségnek kell a Költségvetési Bizottság elé terjesztenie.

A 27. cikk szerint ha a Költségvetési Bizottság nem fogadta el a költségvetést az elszámolási időszak kezdetéig, havi alapon kell ideiglenes költségvetést használni.

A 28. cikk szerint a Bíróság évi pénzügyi beszámolóját független könyvvizsgálóknak kell megvizsgálniuk.

Az Elnökségnek a Költségvetési Bizottság számára kell átadnia a Bíróság éves költségvetési beszámolóját és az éves költségvetés-végrehajtási beszámolót az előző elszámolási időszakra, a könyvvizsgálók beszámolójával együtt.

A Költségvetési Bizottságnak kell jóváhagynia az éves beszámolót a könyvvizsgálók beszámolójával együtt.

A 30. cikk szerint a pénzügyi rendelkezéseknek tartalmazniuk kell különösen az általánosan elfogadott elszámolási elveket.

IV. fejezet – eljárási rendelkezések

A 33. cikk szerint a Bíróság tanácskozásai titkosak, és titkosaknak is kell maradniuk.

A 34. cikk a döntésekre vonatkozik.

Ha egy tanács páros számú bíróból áll, a Bíróság döntéseit többségi alapon kell hozni. Azonos számú szavazat esetén az elnöklő bíró szavazata dönt.

Olyan esetekben, amikor ez a Statútum úgy rendelkezik, hogy a Fellebbezési Bíróság teljes ülésben hozzon döntést, egy ilyen döntés csak akkor érvényes, ha azt a teljes Bíróság bírúinak legalább a háromnegyede hozta.

A 35. cikk előírja, hogy ha egy bíró az Egyezmény 51. szakasza szerint különvéleményen van, azt indokolással írásban és aláírással kell adnia.

A 36. cikk szerint amikor egy alperes, miután megfelelően felszólították, elmulasztja védekezését írásban benyújtani, vagy nem jelenik meg a szóbeli tárgyaláson, a felperes kérésére mulasztási végzés adható ki az eljárási szabályok szerint. A ilyen végzés ellen egy hónapon belül nyújtható be kifogás.

A 37. cikk szerint a CJEU által megállapított eljárást kell alkalmazni az Európai Unión belüli előzetes döntésekkel kapcsolatos megkeresések esetén.

Ha az Elsőfokú Bíróság vagy a Fellebbezési Bíróság úgy döntött, hogy egy kérdést a CJEU-hoz utal, ez felfüggeszti az eljárást.

III. MELLÉKLET

AZ EGYSÉGES SZABADALMI BÍRÓSÁG ELJÁRÁSI SZABÁLYAINAK ELŐZETES RENDELKEZÉSEI

A *PREAMBULUM* az eljárási szabályok alkalmazását és értelmezését ismerteti.

Az 1. szabály szerint, ha ütközés van az Egyezmény és az eljárási szabályok között, az Egyezmény rendelkezései élveznek elsőbbséget. Ha a Bíróságnak e szabályok alapján valamilyen tevékenységet kell elvégeznie, azt vagy az elnöklő bíró, vagy a tanács előadó bírāja, vagy pedig egyes bíró végezheti.

Az 1A szabály szerint a „szabadalom” és a „tulajdonos” szavak kiegészítő oltalmi tanúsítványra is vonatkozhatnak.

A 2. szabály szerint ahol e szabályok alapján a Központi Irodának (a továbbiakban: Iroda) kell egy tevékenységet elvégeznie, ezt az Iroda vagy bármelyik aliroda tagja végezheti.

A 3. szabály szerint az írott kereseteket elektronikus alakban kell az Irodánál benyújtani.

A 4. szabály szerint az Irodának kell kézbesítenie a Bíróság rendelkezéseit és döntéseit a feleknek, valamint egy fél beadványait a másik fél számára.

Az 5. szabály szerint az írott beadványokat az eljárás nyelvén kell benyújtani.

A 6. szabály szerint ahol ezek a szabályok úgy rendelkeznek, hogy egy képviselővel rendelkező félnek valamilyen tevékenységet kell elvégeznie, ezt a tevékenységet a képviselőnek kell elvégeznie.

A 7. szabály szerint a Bíróság az eljárás bármelyik szakaszában jogosult saját kezdeményezésből vagy egy fél indokolt kérelme alapján elrendelni, hogy a fél válaszoljon meg egy kérdést vagy szolgáltatson magyarázatot vagy bizonyítékot meghatározandó időn belül.

1. RÉSZ – AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ELŐTTI ELJÁRÁSOK

A 8. szabály szerint az Elsőfokú Bíróság előtti *inter partes* eljárás a következő szakaszokból áll:

- (a) írásbeli eljárás;
- (b) közbenső eljárás;
- (c) szóbeli eljárás, amelynek magában kell foglalnia egy szóbeli tárgyalást;
- (d) kártérítés megállapítására irányuló eljárás;
- (e) költségmegállapító eljárás.

A 9. szabály szerint ha a Bíróság azon a véleményen van, hogy a vita alkalmas megállapodásra, az eljárás bármely szakaszában javasolhatja, hogy a felek a vita lezárása érdekében használják fel a Szabadalmi Közvetítő és Döntőbíráskodási Központ szolgáltatásait.

1. fejezet – írott eljárás

1. szakasz – bitorlási eljárás

A 10. szabály szerint az írásbeli eljárás részei:

- (a) kereset benyújtása a felperes által,
- (b) védekező irat benyújtása az alperes által és
- (c) a védekező iratra válasz benyújtása a felperes által.

A védekező irat tartalmazhat megvonási ellenkeresetet is.

Bitorlási kereset

A 11. szabály a bitorlási kereset előírt részeit ismerteti.

A 12. szabály a bitorlási kereset nyelvét szabályozza.

A 13. szabály szerint a felperesnek le kell rónia a bitorlási keresetért megszabott illetéket. A felperes keresetét nem tekintik benyújtottnak, amíg a megszabott illeték le nincs róva.

A 14. szabály szerint az Irodának mielőbb meg kell vizsgálnia, hogy a vonatkozó szabadalmak közül egy vagy több nem tárgya-e az Egyezmény 58(3) szakasza szerinti választásnak. Igenlő esetben az Iroda értesíti a felperest, akinek a keresetet megfelelően visszavonnia vagy módosítania kell.

Ha a kereset nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az Irodának értesítenie kell az Elsőfokú Bíróság elnökét, akinek a keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítania, de ezt megelőzően meghallgathatja a felperest.

A 15. szabály szerint ha a kereset megfelel az előírt követelményeknek, az Irodának érkezési dátummal kell ellátnia a keresetet és ügyszámmal az aktát; az aktát lajstromoznia kell; a felperest tájékoztatnia kell az ügyszámról és a beérkezés időpontjáról.

Az Elsőfokú Bíróság elnökének az ügyet továbbítania kell egy tanácsnak.

A 16. szabály szerint az elnöklő bírónak ki kell jelölnie a tanács egy bíróját előadó bírónak.

Eljárás, amikor az alperes előzetes kifogást támaszt

A 17. szabály ismerteti az eljárást, amikor az alperes előzetes kifogást támaszt. Ezt az alperes a kereset kézbesítésétől számított egy hónapon belül teheti meg.

A 18. szabály szerint az előadó bírónak döntenie kell az előzetes kifogásról. A feleket meg is hallgathatja.

Ha az előzetes kifogással csak a fő eljárásban foglalkoznak, az előadó bírónak erről tájékoztatnia kell a feleket.

A 19. szabály előírja, hogy a 18. szabály szerinti döntés ellen fellebbezést csak az előadó bíró engedélyével lehet benyújtani.

A bitorlási kereset értéken alapuló illetéke

A 20. szabály a bitorlási kereset értéken alapuló illetékét tárgyalja.

Védekező irat

A 21. szabály szerint az alperesnek a bitorlási kereset kézbesítésétől számított három hónapon belül kell védekező iratot benyújtania. Ezt a határidőt az előadó bíró az alperes indokolt kérelme alapján meghosszabbíthatja.

A 22. szabály a védekező irat előírt tartalmát ismerteti.

A 23. szabály megállapítja, hogy a védekező irat tartalmazhat egy megvonási ellenkeresetet az állítólag bitorolt szabadalom ellen, és ismerteti ennek az ellenkeresetnek az előírt részeit.

A 24. szabály szerint az alperesnek a megvonási ellenkereset kapcsán illetéket kell lerónia.

A 25. szabály szerint az Irodának a védekező irat benyújtását követően meg kell vizsgálnia, hogy az irat megfelel-e az előírt követelményeknek, és ha a védekező irat tartalmaz megvonási ellenkeresetet is, az Irodának azt is vizsgálnia kell, hogy az ellenkereset megfelel-e az előírt követelményeknek.

Ha az Iroda szerint a védekező irat vagy a megvonási ellenkereset nem felel meg az előírt követelményeknek, fel kell szólítania az alperest a megjelölt hiányok 14 napon belüli megszüntetésére. Egyúttal az Irodának értesítenie kell az alperest arról, hogy ha nem pótolja a hiányokat vagy nem fizeti be a díjat, a 455. szabály szerint mulasztási végzést kaphat.

A 26. szabály szerint az előadó bírónak, amint lehet, ki kell jelölnie

(a) ha ez indokolt, egy időpontot a felekkel folytatandó ideiglenes értekezletre,

(b) egy időpontot és egy alternatív időpontot a szóbeli tárgyalásra.

Védekező irat a megvonási ellenkereset ellen, válasz a védekező iratra és kérelem az igénypontok módosítására

A 28. szabály szerint a felperes a megvonási ellenkérelmet tartalmazó védekező irat kézbesítésétől számított két hónapon belül nyújthat be választ.

A 29. szabály szerint a megvonási ellenkérelemre benyújtott válasz tartalmazhat az igénypontok módosítására vonatkozó kérelmet.

Válasz az igénypontok módosítására vonatkozó kérelemre

A 30. szabály szerint az alperes az igénypontok módosítására vonatkozó kérelem kézbesítésétől számított egy hónapon belül nyújthat be választ.

Műszakilag képzett bírónak a tanácsba való kirendelése iránti kérelem

A 31. szabály szerint az eljárásban bármelyik fél benyújthat kérelmet műszakilag képzett bírónak a tanácsba való kirendelése iránt.

A 32. szabály szerint az előadó bíró az írásbeli eljárás alatt bármikor kérheti az Elsőfokú Bíróság elnökét, hogy rendeljen ki műszakilag képzett bírót a tanácsba.

Utolsó lépések az írásbeli eljárásban

A 33. szabály az írásbeli eljárás lezárásáról rendelkezik.

A 34. szabály szerint az előadó bíró az írásbeli eljárás lezárása előtt az egyik fél indokolt kérésére engedélyezheti további írott beadványok cseréjét.

A 35. szabály az Egyezmény 15a(2) cikkének alkalmazását ismerteti.

A központi részleghez utalt megvonási ellenkérelem

A 36. szabály az írott eljárást ismerteti, amikor a Központi Részleg egy megvonási ellenkérelemmel foglalkozik.

A 37. szabály a Központi Részleg előtti eljárás nyelvét szabályozza, amikor az eljárás nyelve eltér a megadott szabadalom nyelvétől.

A 38. szabály a Központi Részleg előtti eljárás gyorsításával foglalkozik.

Írásbeli eljárás a központi részleghez utalt ügy esetén

A 39. szabály az írott eljárást szabályozza, amikor az ügyet az Egyezmény 15a(2)(c) cikke alapján utalják a Központi Részleghez.

2. szakasz – megvonási eljárás

A 40. szabály szerint a szabadalommegvonási eljárás bármelyik lépésének a szabadalomtulajdonos ellen kell irányulnia.

A 41. szabály az iratváltást szabályozza a megvonási eljárásban.

Megvonási kereset

A 42. szabály a megvonási kereset tartalmát ismerteti.

A 43. szabály a megvonási kereset nyelvét szabályozza.

A 44. szabály szerint a megvonási eljárás díját a felperesnek kell fizetnie.

A 45. szabály az Iroda feladatait rögzíti az Elsőfokú Bíróság előtti megvonási eljárásban.

Védekező irat megvonási kereset ellen

Az 50. szabály szerint az alperesnek a megvonási kereset kézbesítésétől számított három hónapon belül kell védekező iratot benyújtania.

Az 51. szabály a megvonási kereset ellen benyújtott védekező irat tartalmát ismerteti.

Az 51A szabály szerint a felperes egy hónapon belül nyújthat be választ a megvonási kereset elleni védekező iratra.

Az 52. szabály szerint az alperesnek a bitorlási ellenkeresetért díjat kell fizetnie.

Válasz az igénypontok módosítására irányuló kérelemre és a bitorlási ellenkeresetre

Az 56. szabály szerint a felperes a bitorlási ellenkeresetre annak kézbesítésétől számított egy hónapon belül nyújthat be választ.

Az 57. szabály a megvonási kereset, az 58. szabály a vita (ideértve a bitorlási ellenkeresetet is) értékalapú illetékét tárgyalja.

3. szakasz – bitorlási nemleges megállapítási eljárás

A 60. szabály a bitorlási nemleges megállapítási eljárást szabályozza.

A 61. szabály a bitorlási nemleges megállapítási eljárás esetén az iratváltást szabályozza.

A 62. szabály a felperes által benyújtandó, bitorlási nemleges megállapítási kereset tartalmát szabályozza.

A 65. szabály szerint az alperesnek a bitorlási nemleges megállapítási kereset kézbesítésétől számított két hónapon belül kell védekező iratát benyújtania.

A 66. szabály a bitorlási nemleges megállapítási keresetre benyújtandó védekező irat tartalmát szabályozza.

A 66A szabály szerint a bitorlási nemleges megállapítási kereset védekező iratára a felperesnek egy hónapon belül kell válaszolnia.

A 67. szabály szerint az alperesnek a bitorlási ellenkeresetért díjat kell fizetnie.

A 68. szabály szerint a bitorlási ellenkeresetért értékalapú díjat kell fizetni.

4. szakasz – tevékenységek a 15a(4) cikkben és a 15a(5) cikkben belül

A 69. szabály a megvonási eljárásokat és az ezeket követő bitorlási eljárásokat ismerteti helyi vagy regionális részlegeknél a 15a(4) cikkben belül.

A 70. szabály a bitorlási nemleges megállapítási eljárásokat ismerteti a 15a(5) cikkben belül.

5. szakasz – kártalanítási eljárás használati engedélyekért a rendelet 11. cikke alapján ---/-- a megjavított együttműködés megvalósítása az egységes szabadalmi oltalom létrehozásának területén

A 80. szabály a kötelező használati engedélyért (licence of right) adott kártalanítással foglalkozik.

6. szakasz – eljárás az európai szabadalmi hivatal döntései ellen a rendelet 12. cikkére vonatkozó feladatok elvégzésekor ---/-- a megjavított együttműködés megvalósítása az egységes szabadalmi oltalom megvalósításának területén

A 90. szabály szerint az Elsőfokú Bíróság előtti *ex parte* eljárás

(a) egy írásbeli eljárásból;

(b) egy közbenső eljárásból, amely magában foglalhat egy közbenső értekezletet;

(c) a felperes kérése alapján egy szóbeli eljárásból áll.

A 91. szabály szerint a hivatal döntése elleni eljárás felfüggesztő hatályú.

A 92. *szabály* a hivatal döntése megsemmisítésének vagy megváltoztatásának okait ismerteti.

A 93. *szabály* a felperes által a hivatal döntésének hatálytalanítására vagy megváltoztatására irányuló kérelem nyelvét és tartalmát ismerteti.

A 94. *szabály* a hivatal döntésének hatálytalanítására vagy megváltoztatására irányuló kérelemnek az Iroda általi vizsgálatát ismerteti.

A 95. *szabály* a kérelem Iroda általi lajstromozását, a felperes értesítését és a kérelemnek az Európai Szabadalmi Hivatalhoz való továbbítását írja elő.

A 96. *szabály* a kérelemnek az Európai Szabadalmi Hivatal általi közbenső felülvizsgálatát ismerteti.

A 97. *szabály* előírja, hogy az Elsőfokú Bíróság elnökének kell kiszignálnia az ügyet a Központi Részleg egy tanácsának vagy egy egyes bírónak.

A 98. *szabály* szerint a hivatal döntésének hatálytalanítására vagy megváltoztatására irányuló kérelem vizsgálatakor az előadó bíró felhívhatja a felperest, hogy nyújtson be további írásbeli indokokat.

A 99. *szabály* szerint az előadó bíró az Európai Szabadalmi Hivatal elnökét is felhívhatja, hogy írásban kommentálja az eljárásban felmerülő kérdéseket.

A 100. *szabály* szerint az előadó bírónak fel kell hívnia a felperest, hogy jelezze, kíván-e szóbeli tárgyalást.

2. fejezet – közbenső eljárás

A 101. *szabály* az előadó bíró szerepét szabályozza a közbenső eljárásban.

A 102. *szabály* szerint az előadó bíró bármelyik ügyet a tanács elé utalhatja döntés céljából.

A 103. *szabály* az előzetes konferencia előkészítését szabályozza.

Közbenső értekezlet

A 104. *szabály* a közbenső értekezlet célját ismerteti.

A 105. *szabály* szerint a közbenső értekezletet távbeszélőn vagy videokonferenciaként lehet megtartani, de az egyik fél kérésére a Bíróságon is megtartható.

A 106. *szabály* szerint a közbenső értekezletet audio- vagy videoúton kell megörökíteni.

A szóbeli tárgyalás előkészítése

A 108. *szabály* a szóbeli tárgyalásra szóló meghívást szabályozza.

A 109. *szabály* a szóbeli tárgyalás alatti szimultán tolmácsolást szabályozza.

A 110. *szabály* a közbenső eljárás lezárására vonatkozik a szóbeli tárgyalásra tekintettel.

3. fejezet – szóbeli eljárás

A 112. szabály az elnöklő bíró szerepét ismerteti.

A 113. szabály a szóbeli tárgyalás lefolytatását ismerteti.

A 114. szabály szerint az elnöklő bírónak arra kell törekednie, hogy a szóbeli tárgyalást egyetlen nap alatt le lehessen folytatni. Az elnöklő bíró a tárgyalás előtt a felek szóbeli előadásaira időhatárokat adhat meg.

A 115. szabály szerint a Bíróság a felek szóbeli előadásainak meghallgatása után a tárgyalást kivételes esetekben elhalaszthatja, ha további bizonyítékra van szükség.

A 116. szabály szerint a szóbeli tárgyalást nyilvános audio-/videoúton meg kell örökíteni.

A 117. szabály szerint az a fél, aki nem kíván részt venni a szóbeli tárgyaláson, időben köteles erről tájékoztatni az Irodát.

A 118. szabály a Bíróság érdemi döntésére vonatkozik.

A 118A szabály a Bíróság érdemi döntésének egy alternatív változatára vonatkozik.

4. fejezet – eljárás költségek és kártérítések megítélésére

A 125. szabály szerint a nyertes fél számára járó kártérítést az érdemi döntést követően külön eljárásban lehet megállapítani.

A 126. szabály szerint a nyertes félnek (a továbbiakban: a kérelmező) az érdemi döntés kézbesítését követő két hónapon belül kell kérnie kártérítés megállapítását.

1. szakasz – kártérítések megállapításának kérelmezése

A 131. szabály a kártérítési kérelem tartalmát ismerteti.

A 131A szabály a kártérítési kérelem illetékével, a 131B szabály a kártérítés-meghatározás értékalapú illetékével foglalkozik.

A 132. szabály szerint az Irodának a kártérítés megállapítására irányuló kérelem benyújtása után minél előbb meg kell vizsgálnia, hogy a kérelem kielégíti-e a vonatkozó előírásokat.

A 133. szabály az Iroda kötelességeit rögzíti, ha a kártérítés megállapítására vonatkozó kérelem kielégíti az előírt követelményeket.

A 133A szabály a kártérítési kérelem felfüggesztését tárgyalja.

A 134. szabály a vesztes fél választ szabályozza.

A 135. szabály a kártérítés megállapítására irányuló kérelem elleni védekező irat kötelező tartalmát ismerteti.

A 135A szabály a kártérítési kérelem elleni védekező iratra adott válaszra vonatkozik.

A 136. szabály szerint a tanács előadó bírója írott beadványok további cseréjét írhatja elő.

2. szakasz – üzleti könyvek betekintésére vonatkozó kérelem

A 141. szakasz az üzleti könyvek betekintésére vonatkozó kérelem tartalmát szabályozza.

A 142. szabály szerint ha a vesztes fél elfogadja az üzleti könyvek betekintésére vonatkozó kérelmet, erről tájékoztatnia kell az Irodát. Az előadó bíró adja ki a vonatkozó végzést.

Ha a vesztes fél nem fogadja el az üzleti könyvek betekintésére vonatkozó kérelmet, az utóbbi kérelem kézbesítésétől számított egy hónapon belül kell védekező iratot benyújtania.

A 143. szabály szerint ha az üzleti könyvek betekintésére vonatkozó kérelem engedélyezhető, a Bíróságnak el kell rendelnie, hogy a vesztes fél bocsássa üzleti könyveit egy meghatározandó időn belül a kérelmező rendelkezésére.

Ha az üzleti könyvek betekintésére vonatkozó kérelem nem engedélyezhető, a Bíróságnak erről tájékoztatnia kell a kérelmezőt, és ki kell tűznie a határidőt, ameddig be kell nyújtani a kártérítés megállapítására vonatkozó kérelmet.

5. fejezet – költségmegállapítási eljárás

A 150. szabály szerint a költségmegállapítást az érdemi döntést követő külön eljárásban kell tisztázni.

A 151. szabály szerint ha a nyertes fél (a továbbiakban: a kérelmező) költségtérítést kíván, az érdemi döntés kézbesítését követő egy hónapon belül kell benyújtania a költségtérítésre vonatkozó kérelmet.

A 152. szabály szerint a kérelmező jogosult az ésszerű és arányos képviselői költségek megtérítésére.

A 153. szabály szerint a szakértők költségtérítésének a vonatkozó területen szokásos mértéken kell alapulnia, kellő tekintettel a kívánt szakvéleményre, az ügy bonyolultságára és a szakértő által nyújtott szolgáltatások időtartamára.

A 154. szabály a tanúk költségtérítését szabályozza.

A 155. szabály a tolmácsok és fordítók költségtérítését szabályozza.

A 156. szabály szerint az előadó bíró kérheti, hogy a kérelmező adjon írott bizonyítékot a kért költségekről.

A 157. szabály kimondja, hogy az előadó bíró költségrendelete megfellebbezhető, azt a Fellebbezési Bíróság engedélyezi.

2. RÉSZ – BIZONYÍTÁS

A 170. szabály a bizonyítási eszközöket és módokat szabályozza.

A 171. szabály szerint annak a félnek, akinek a tényállításait a másik fél kétségbe vonhatja vagy vonja, meg kell jelölnie a bizonyítás eszközeit. Az olyan tényállítást, amelyet egyik fél sem von kétségbe, igaznak kell tekinteni.

A 172. *szabály* szerint az egyik fél rendelkezésére álló olyan bizonyítékot, amely a másik fél által kétségbe vont vagy vonható tényállításra vonatkozik, a tényállást állító félnek kell szolgáltatnia.

1. fejezet – a felek tanúi és szakértői

A 175. *szabály* szerint a tanúbizonytságot felajánló fél írásbeli tanúvallomást nyújthat be, amelyet a tanúnak alá kell írnia.

A 176. *szabály* szerint ha egy tanúvallomást felajánló fél nem tud írásbeli tanúvallomást kapni, kérnie kell a tanú személyes meghallgatását.

A 177. *szabály* szerint a Bíróság elrendelheti a tanúk személyes meghallgatását.

A 178. *szabály* a tanúk meghallgatására vonatkozik. A tanúnak nyilatkozatot kell tennie, hogy ragaszkodik az igazsághoz.

Az elnöklő bíró és a tanács bírái kérdéseket intézhetnek a tanúhoz. Ezt az elnöklő bíró felügyelete mellett a felek is megtehetik.

A 179. *szabály* szerint a tanúk kötelesek engedelmeskedni az idézésnek és részt venni a tárgyaláson.

A 180. *szabály* a tanúk költségének megtérítését ismerteti.

A 181. *szabály* szerint egy fél szakértője szakvéleményt nyújthat be.

2. fejezet – bírósági szakértők

A 185. *szabály* szerint ha a Bíróság az ügygel kapcsolatban egy sajátos műszaki kérdést kíván megoldani, bírósági szakértőt rendelhet ki.

A felek javaslatokat tehetnek a bírósági szakértő személyével, műszaki háttérével és a szakértőnek felteendő kérdésekkel kapcsolatban.

A bírósági szakértőnek csak a Bíróság által feltett kérdésekre kell válaszolnia.

A 186. *szabály* szerint a bírósági szakértőnek a bíróság által megjelölt határidőn belül írásban kell szakvéleményét benyújtania.

A 187. *szabály* szerint a Bíróságnak, mihelyt megkapta a bírósági szakértő végleges jelentését, fel kell szólítania a feleket arra, hogy írásban vagy a szóbeli tárgyaláson tegyenek megjegyzéseket a szakvéleményhez.

A 188. *szabály* a bírósági szakértő meghallgatására vonatkozik.

3. fejezet – felhívás bizonyíték benyújtására és tájékoztatás közlésére

Felhívás bizonyíték benyújtására

A 190. *szabály* szerint amikor egy fél ésszerűen elérhető bizonyítékot szolgáltatott, amely elegendő igényeinek alátámasztásához, és ezen igények igazolásához olyan bizonyítékot je-

lölt meg, amely a másik fél vagy egy harmadik fél ellenőrzése alatt áll, a Bíróság elrendelheti, hogy ez a fél szolgáltatassa ki az ilyen bizonyítékot.

Ha egy fél nem tesz eleget a bizonyíték kiszolgáltatására vonatkozó rendelkezésnek, a Bíróságnak ezt a tényt figyelembe kell vennie döntése meghozatalakor.

Felhívás tájékoztatás közlésére

A 191. szabály információ közlésének elrendelésére irányuló kérelemre vonatkozik.

4. fejezet – bizonyítékok megőrzésének (saisie) és szemlének az elrendelése

Felhívás bizonyíték megőrzésére

A 192. szabály szerint egy fél kérelmet nyújthat be bizonyíték megőrzésére annál a részlegnél, ahol megkezdték az ügy érdemével kapcsolatos eljárást.

A kérelmező félnek meg kell fizetnie a bizonyíték megőrzésére vonatkozó kérelemmel kapcsolatos díjat.

A 193. szabály azt írja elő, hogy mit kell tartalmaznia a bizonyíték megőrzésére vonatkozó kérelemnek, ha a Bíróság még nem indította meg az ügy érdemére vonatkozó eljárást, illetve ha ezt az eljárást a Bíróság már megindította.

A 194. szabály azt a vizsgálatot szabályozza, amelyet az előadó bírónak kell lefolytatnia a bizonyíték megőrzésére vonatkozó kérelem alapján.

A 195. szabály a bizonyíték megőrzésére vonatkozó kérelem kézhezvétele után megtartandó szóbeli tárgyalást szabályozza.

A 196. szabály a bizonyíték megőrzésére vonatkozó kérelem alapján a Bíróság által hozandó döntést szabályozza.

A 197. szabály szerint a Bíróság rendszabályokat foganatosíthat az alperes meghallgatása nélkül bizonyíték megőrzése céljából, ha valószínű, hogy bármilyen késedelem a kérelmező számára helyrehozhatatlan kárt okozna, vagy bizonyítható kockázata van annak, hogy a bizonyítékot megsemmisítik.

A 198. szabály a bizonyíték megőrzésére vonatkozó rendelkezés visszavonását tárgyalja.

Szemle elrendelése

A 199. szabály szerint a Bíróság saját kezdeményezésből vagy egy fél indokolt kérelmére elrendelheti termékek, készülékek, eljárások vagy hivatali helyiségek *in situ* szemlét.

5. fejezet – egyéb bizonyítás

A 201. szabály szerint a Bíróság elrendelhet kísérletet ténymegállapítás bizonyítására a bíróság előtt folyó eljárás céljára.

A 202. szabály szerint a Bíróság kibocsáthat felkérő leveleket tanúk kihallgatására más bíróságok vagy hatóságok által.

3. RÉSZ – IDEIGLENES INTÉZKEDÉSEK

A 205. szabály szerint az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás a következő szakaszokból áll:

(a) írásbeli eljárás;

(b) szóbeli eljárás, amely magában foglalhatja a felek vagy az egyik fél meghallgatását.

A 206. szabály az ideiglenes intézkedés kérelmezését szabályozza.

A 207. szabály szerint ha egy, az Egyezmény 27. cikke szerint eljárás indítására jogosult személy valószínűnek tartja, hogy a közeljövőben ideiglenes intézkedés iránti kérelem nyújtható be ellene mint alperes ellen a Bíróság előtt, az Irodánál megelőző védekező levelet nyújthat be.

A 208. szabály szerint az Irodának a védekező levelet a 14.1 és .2 szabály szerint kell megvizsgálnia.

A 209. szabály szerint a Bíróságnak

(a) tájékoztatnia kell az alperest az ideiglenes rendelkezés iránti kérelemről, és fel kell hívnia ellenvetései kifejtésére,

(b) a feleket be kell idéznie szóbeli tárgyalásra,

(c) a kérelmezőt négy szemközti megbeszélésre kell hívnia.

A 210. szabály a szóbeli tárgyalásról rendelkezik.

A 211. szabály az ideiglenes intézkedés iránti kérelem alapján a Bíróság által hozható rendszabályokat ismerteti.

A 212. szabály szerint a Bíróság az alperes meghallgatása nélkül hozhat ideiglenes intézkedést olyan esetekben, amikor a késedelem valószínűleg helyrehozhatatlan kárt okozna a kérelmező számára.

A 214. szabály az ideiglenes intézkedés visszavonásáról rendelkezik.

4. RÉSZ – A FELLEBBEZÉSI BÍRÓSÁG ELŐTTI ELJÁRÁSOK

1. fejezet – írott eljárás

A 251. szabály a megfellebbezhető döntéseket ismerteti.

A 252. szabály szerint az olyan fél, akit hátrányosan befolyásol a Bíróság egyik határozata vagy döntése, a határozat vagy a döntés kézbesítésétől számított 14 napon belül kérelmezheti, hogy a Bíróság engedélyezze fellebbezés benyújtását.

A 253. szabály szerint a felek által benyújtott kérelmek, tények, bizonyítékok és érvek képezhetik a Fellebbezési Bíróság előtti eljárás tárgyát.

A 254. szabály szerint egy fél az Egyezmény 46. cikke alapján kérheti az eljárás felfüggesztését.

1. fejezet – írásbeli eljárás

1. szakasz – fellebbezés és a fellebbezés indokolása

A 260. szabály a fellebbezés és a fellebbezés indokolásának benyújtási határidejét szabályozza.

A 261. szabály szerint a fellebbezésnek tartalmaznia kell a fellebbező fél és az alperes, illetve azok képviselőinek nevét, valamint postai és elektronikus kézbesítési címét, a megfellebbezett döntés vagy rendelkezés időpontját és ügyszámát, továbbá a fellebbező által kért rendelkezést vagy orvoslást.

A 262. szabály a fellebbezés indokolásának előírt tartalmát szabályozza.

A 263. szabály a fellebbezés és a fellebbezés indokolásának nyelvét szabályozza.

A 264. szabály szerint a fellebbezőnek illetéket kell fizetnie.

A 265. szabály szerint az Irodának a fellebbezés benyújtását követően mielőbb meg kell vizsgálnia, hogy a fellebbezés kielégíti-e az előírt követelményeket.

A 266. szabály szerint ha a fellebbezés kielégíti a 265. szabály szerinti követelményeket, az Irodának el kell látnia érkezési dátummal és ügyszámmal, be kell vezetnie a lajstromba, és tájékoztatnia kell a fellebbező felet az ügyszámról és az átvétel időpontjáról.

A Fellebbezési Bíróság elnökének az ügyet ki kell szignálnia egy tanácsnak.

A 267. szabály szerint a kijelölt tanács vezető bírójának a tanács egy bíróját ki kell jelölnie előadó bírónak.

A 268. szabály szerint ha a Fellebbezési Bíróság előtti eljárás nyelve nem egyezik meg az Elsőfokú Bíróság nyelvével, az előadó bíró elrendelheti, hogy a fellebbező fél nyújtson be fordításokat a Fellebbezési Bíróság eljárásának nyelvére.

A 269. szabály szerint az előadó bírónak meg kell vizsgálnia, hogy a fellebbezés indokolása kielégíti-e a 262. szabály követelményeit.

A 270. szabály szerint a fellebbező fél a döntés kézbesítését követő egy hónapon belül megtámadhatja a fellebbezést elutasító döntést.

2. szakasz – válaszirat benyújtása

A 280. szabály szerint az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban bármelyik fél, aki nem nyújtott be fellebbezést, a fellebbezés indokolásának kézbesítésétől számított három hónapon belül válasziratot nyújthat be.

A 281. szabály a válaszirat előírt tartalmát ismerteti.

A 282. szabály a kereszfellebbezés benyújtását ismerteti.

3. szakasz – válasz egy keresztfellebbezésre

A 285. szabály a keresztfellebbezésre adandó választ ismerteti.

2. fejezet – közbenső eljárás

3. fejezet – szóbeli eljárás

4. fejezet – döntések és azok hatálya

A 290. szabály szerint a Fellebbezési Bíróság döntésének vagy el kell utasítania a fellebbezést, vagy pedig hatályon kívül kell azt helyezni, részben vagy egészben helyettesítve a saját döntését vagy rendelkezését.

A 291. szabály szerint a Fellebbezési Bíróság kivételes körülmények között az ügyet döntésre vagy újbóli tárgyalásra visszautalhatja az Elsőfokú Bíróságnak. Ilyen esetben az Elsőfokú Bíróságot köti a Fellebbezési Bíróság döntése.

5. fejezet – költségmegállapítási eljárás

Főleg képviseleti költségekre vonatkozik.

6. fejezet – eljárás újbóli meghallgatás kérelmezésére

A 295. szabály szerint bármelyik fél, akit hátrányosan érint a Fellebbezési Bíróság végső döntése, kérelmet nyújthat be újbóli meghallgatás céljából.

A 296. szabály ismerteti az újbóli meghallgatásra irányuló kérelem előírt tartalmát.

A 297. szabály az alapvető eljárási hibákat ismerteti.

A 298. szabály azt ismerteti, hogy mikor megengedett az alapvető eljárási hiba alapján kérelmezni az újbóli meghallgatást.

A 299. szabály szerint csak akkor tekinthető úgy, hogy büntett történt, ha ezt egy illetékes bíróság vagy hatóság végleg megállapítja.

A 300. szabály szerint a kérelmezőnek az újbóli meghallgatásért illetéket kell fizetnie.

A 301. szabály szerint az újbóli meghallgatás iránti kérelem benyújtásának nincs halasztó hatálya.

A 302. szabály az újbóli meghallgatás iránti kérelem alaki követelményeit ismerteti.

A 303. szabály szerint az Irodának az újbóli meghallgatásra irányuló kérelemről annak lajstromozása után tájékoztatnia kell a Fellebbezési Bíróság elnökét, aki az ügyet három jogi képzettségű bíróból álló tanácsnak szignálja ki, és egy bírót előadó bírónak jelöl ki.

A 304. szabály az újbóli meghallgatásra irányuló kérelem vizsgálatát szabályozza.

5. RÉSZ – ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. fejezet – általános eljárási rendelkezések

A 340. szabály az Iroda saját kezdeményezéséből végzendő vizsgálatot szabályozza.

A 341. szabály szerint minden keresetnek érkezési időponttal kell rendelkeznie.

A 342. szabály szerint a Bíróságnál benyújtott és az Iroda által feljegyzett írott kereseteknek és írott bizonyítékoknak a köz számára hozzáférhetőeknek kell lenniük.

A 343. szabály szerint egy felperes az eljárás bármelyik szakaszában kérheti a bíróságtól igényének megváltoztatását vagy ügyének módosítását.

A 344. szabály szerint ahol ezek a szabályok lehetőséget adnak a Bíróság előtti meghallgatásra, a Bíróság felhívja vagy felhívhatja (az ügy állása szerint) a feleket írott kérelem benyújtására és/vagy felhívja vagy felhívhatja a feleket szóbeli meghallgatásra.

A 345. szabály szerint egy felperes mindaddig visszavonhatja keresetét, amíg az ügyben nincs végleges döntés.

A 346. szabály a CJEU-hoz folyamodást szabályozza.

2. fejezet – kézbesítés

A 350. szabály szerint az Iroda az alperesnek az általa megadott elektronikus címre kézbesítheti a keresetet.

Amíg nincs lehetőség elektronikus kézbesítésre, az Irodának tértivevényes ajánlott levélben vagy faxon kell kézbesítenie a keresetet.

A 351. szabály szerint a Bíróság megfelelő indok esetén engedélyezheti a kézbesítést alternatív módszerrel vagy alternatív helyre.

A 352. szabály szerint az Irodának értesítenie kell a felperest arról az időpontról, amikor a keresetet a 350.3 szabály szerint kézbesítettnek tekintik.

Ha az Iroda tértivevényes ajánlott levélben kézbesítette a keresetet, és a keresetet visszaszolgáltatják az Irodának, az utóbbinak tájékoztatnia kell erről a felperest.

A 353. szabály szerint az Irodának az írott kereseteket azok átvétele után elektronikus úton kell kézbesítenie a másik fél számára.

Ha az elektronikus továbbítás nem valósítható meg, az Irodának az írott kereseteket tértivevényes ajánlott levélben vagy faxon kell továbbítania a fél számára.

A 354. szabály szerint egy félnek írásban kell tájékoztatást adnia elektronikus címének változásáról a Bíróság és minden egyéb fél számára.

3. fejezet – a képviselők jogai és kötelezettségei

A 359. szabály szerint egy olyan képviselőt, aki azt állítja, hogy egy felet képvisel, állítása alapján képviselőnek kell tekinteni.

A 360. *szabály* előírja, hogy egy képviselőnek az Egyezmény 28(1) cikke alapján bizonylattal kell igazolnia, hogy jogosult eljárni egy fél képviselőjeként a Bíróság előtt.

A 361. *szabály* szerint a képviselő a megbízójától kapott közlést a Bíróság előtti eljárásban köteles titokban tartani, kivéve, ha a megbízó e kötelezettség alól felmentést ad.

A 362. *szabály* megállapítja, hogy a titoktartási kötelezettség harmadik személyekkel folytatott kommunikációra is a 361. *szabály* szerint vonatkozik.

A 363. *szabály* a képviselők jogait, védettségét és lehetőségeit ismerteti.

A 364. *szabály* szerint a Bíróság az előtte megjelenő képviselőkkel szemben a törvény által a bíróságoknak adott jogokkal rendelkezik, a 365. *szabályban* lefektetett feltételek mellett.

A 365. *szabály* az eljárásból való kizárást szabályozza.

A 366. *szabály* szerint a szabadalmi ügyvivők jogosultak a bíróság előtti eljárásban felszólalni.

A 367. *szabály* a képviselőcserét szabályozza.

4. fejezet – az eljárás felfüggesztése

A 370. *szabály* az eljárásnak a Bíróság általi felfüggesztését szabályozza.

A 371. *szabály* az eljárás felfüggesztésének hosszát és hatásait szabályozza.

A 372. *szabály* szerint az eljárás folytatását a felfüggesztés vége előtt a felek meghallgatása után az előadó bíró indokolt határozatával kell elrendelni.

5. fejezet – határidők

A 380. *szabály* a határidők számításának módját ismertetni.

A 381. *szabály* a határidők meghosszabbításáról rendelkezik.

6. fejezet – felek az eljárásban

1. szakasz – több fél az eljárásban

A 390. *szabály* szerint a Bíróság elrendelheti, hogy a több felperes által vagy több szabadalom ügyében megindított eljárást külön eljárásokban hallgassák meg.

A 391. *szabály* szerint egy eljárást több alperes ellen is meg lehet indítani, feltéve, hogy az ellenük támasztott igények azonos szabadalmon (szabadalmakon) alapulnak, és kellően összefüggnek ahhoz, hogy közös döntést tegyenek lehetővé.

A 392. *szabály* a bírósági illetékeket szabályozza, amikor egy ügyben több felet egy és ugyanaz a képviselő képvisel.

2. szakasz – a felek változása

A 395. szabály szerint a Bíróság elrendelheti, hogy egy személyt félként beiktassanak, egy személy megszűnjön fél lenni, vagy egy személyt egy másik személlyel helyettesítsenek.

A 396. szabály szerint amikor a Bíróság elrendeli, hogy egy személyt a 395. szabály szerint beiktassanak, eltávolítsanak vagy helyettesítsenek, utasítást kell adnia az ügyvezetés következményeinek szabályozására.

3. szakasz – az egyik fél halála, megszűnése vagy fizetéseképtelensége

A 400. szabály szerint, ha egy fél elhalálozik vagy megszűnik létezni az eljárás alatt, az eljárást addig kell szüneteltetni, amíg ezt a felet utódjával vagy utódjaival nem pótolják.

A 401. szabály szerint ha egy alperes a lakóhelyeül szolgáló állam nemzeti törvénye szerint fizetéseképtelenné válik, az eljárást *ex officio* szüneteltetni lehet, amíg az illetékes nemzeti hatóság el nem dönti, hogy az eljárást folytatni kell vagy sem.

4. szakasz – szabadalom átruházása

A 402. szabály a szabadalomnak az eljárás alatti átruházásáról rendelkezik.

5. szakasz – beavatkozás

A 405. szabály szerint az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás bármelyik szakaszába be lehet avatkozni.

A 406. szabály szerint az előadó bírónak végzéssel kell rendelkeznie a beavatkozási kérelemről.

A 407. szabály a beavatkozási kérelemről intézkedik.

A 408. szabály szerint az előadó vagy az elnöklő bíró felszólíthat bárkit, aki érdekelt a vita kimenetelében, hogy tájékoztassa a bíróságot: be akar-e avatkozni az eljárásba.

A 409. szabály szerint nem lehet fellebbezni a beavatkozást megtagadó határozat ellen.

6. szakasz – jogok helyreállítása

A 420. szabály a jogok helyreállításával foglalkozik.

7. szakasz – a nyelvekre vonatkozó vegyes rendelkezések

A 421. szabály szerint mindkét fél kérheti, hogy eljárási nyelvként azt a nyelvet használhassák, amelyen a szabadalmat engedélyezték.

A 423. *szabály* szerint ha az egyik fél kéri engedélyezni annak a nyelvnek a használatát eljárási nyelvként, amelyen a szabadalmat engedélyezték, az ilyen kérelmet felperesként a keresetbe, alperesként a védekező iratába kell beiktatnia, és az iratot az Elsőfokú Bíróság elnökének kell benyújtania.

Az elnöknek fel kell szólítania a másik felet annak tíz munkanapon belüli közlésére, hogy mi az álláspontja a szabadalomengedélyezés nyelvének eljárási nyelvként való használatával kapcsolatban.

A Tanács véleményének kikérése után az elnök elrendelheti, hogy a szabadalom engedélyezési nyelve legyen az eljárás nyelve.

A 424. *szabály* az eljárási nyelv eljárás alatti megváltoztatásának következményeit ismerteti.

8. szakasz – ügykezelés

A 431. *szabály* szerint az írásbeli és a közbenső eljárás alatt az ügyvezetésért az előadó bíró felelős.

A közbenső értekezlet lezárása után az ügyvezetésért az elnöklő bíró felelős.

A 432. *szabály* az aktív ügyvezetés körébe tartozó általános jogokról rendelkezik.

A 433. *szabály* egy fél indokolt kérelme alapján az előadó bíró vagy az elnöklő bíró ügyvezetési rendelkezéseinek a tanács általi felülvizsgálatát ismerteti.

A 434. *szabály* az ügyvezetés körébe tartozó jogokat ismerteti.

A 435. *szabály* szerint a Bíróság jogosult megváltoztatni vagy visszavonni egy ügyvezetési rendelkezést.

A 436. *szabály* szerint a Bíróság egy fél kérésére vagy saját kezdeményezésből gyakorolhat ügyvezetési jogokat.

A 437. *szabály* a Bíróság saját kezdeményezésből hozott rendelkezéseire vonatkozik.

A 439. *szabály* szerint a Bíróság a felek meghallgatása nélkül, saját kezdeményezésből hozhat rendelkezést.

A 440. *szabály* szerint az Elsőfokú Bíróság vagy a Fellebbezési Bíróság elnöke a felek meghallgatása után bármikor elrendelheti, hogy két vagy több, egymáshoz kapcsolódó ügyet vonjanak össze.

9. szakasz – a bíróság szervezetére vonatkozó szabályok

A 441. *szabály* a bírók besorolásáról rendelkezik.

A 442. *szabály* szerint a Fellebbezési Bíróság elnökének az Elnökség javaslata alapján kell rögzítenie a Bíróság üléseinek időpontjait.

A 443. *szabály* szerint a Bíróságnak az előtte levő ügyekkel abban a sorrendben kell foglalkoznia, ahogy azok vizsgálatra alkalmassá válnak.

A 444. szabály szerint a Bíróságnak zárt ülésben kell tanácskoznia.

A Bíróság tanácskozásait a lehető legrövidebb időn belül kell megtartani azt követően, hogy a szóbeli meghallgatás befejeződött.

A 445. szabály a tanácsok összetételét és az ügyek kiszignálását szabályozza.

10. szakasz – döntések és rendelkezések

A 450. szabály a döntések előírt tartalmát ismerteti.

A 451. szabály a bíróság rendelkezéseit és azok indokolását ismerteti.

A 452. szabály szerint az Elsőfokú Bíróság döntései és rendelkezései kézbesítésük időpontjától kezdve válnak hatályossá.

A 453. szabály a döntések helyesbítését szabályozza.

A 454. szabály a szakértők listájára vonatkozik.

11. szakasz – hibás döntések

A 455. szabály szerint ha egy alperes, akinek megfelelően kézbesítettek egy periratot, elmulaszt benyújtani egy védekező iratot, az Elsőfokú Bíróság mulasztási döntést ad ki.

A 456. szabály szerint az alperes a mulasztási döntés kézbesítésétől számított egy hónapon belül kérheti a mulasztási döntés hatálytalanítását.

A 457. szabály úgy rendelkezik, hogy a 455. és a 456. szabály szerint kell eljárni, ha a Fellebbezési Bíróság előtti eljárásban egy alperes, akinek a számára megfelelően kézbesítettek egy fellebbezést és egy fellebbezésindokolást, nem nyújt be válasziratot.

12. szakasz – mulasztáshoz kapcsolódó vagy nyilvánvalóan elfogadhatatlan keresetek

A 460. szabály szerint ha a Bíróság azt állapítja meg, hogy egy cselekvés céltalanná vált, és hogy az ügyben nincs szükség további bíráskodásra, saját kezdeményezésből, lehetőséget adva a felek meghallgatására, bármikor utasítással rendelkezhet az ügyben.

A 461. szabály a Bíróság által követendő eljárást ismerteti abban az esetben, amikor felismeri, hogy egy ügyben nincs joghatósága.

A 462. szabály a teljes tanács által a 460. vagy 461. szabály alapján követendő eljárásról rendelkezik az előadó bíró ajánlása alapján.

A 463. szabály szerint a Bíróság saját kezdeményezésből, lehetőséget adva a felek meghallgatására, bármikor további lépések nélkül hozhat egy ügyben döntést arról, hogy abszolút döntési akadály létezik.

13. szakasz – egyezség

A 470. szabály arról rendelkezik, hogy mit kell tenniük a feleknek, ha az ügyben egymás között megegyeztek.

6. RÉSZ – ILLETÉKEK ÉS JOGSEGÉLY

Bírósági illetékek

Az 500. szabály szerint a bírósági illetékeket a Bíróság számára kell kifizetni EUR-ban.

Az 501. szabály a bírósági illetékek fizetésével kapcsolatos rendelkezéseket tartalmazza.

Az 502. szabály a bírósági illetékek visszafizetéséről rendelkezik.

Jogsegély

Az 505. szabály a jogsegélyre vonatkozó jogosultságot ismerteti.

Az 506. szabály a jogsegély mértékét ismerteti.

Az 507. szabály a jogsegély-kérelmezési eljárást ismerteti.

Az 508. szabály a jogsegélymegvonás eseteit ismerteti.

Az 509. szabály szerint a jogsegélyt teljesen vagy részben elutasító döntés ellen fellebbezni lehet.

Az 510. szabály az eljárási költségek viseléséről intézkedik abban az esetben, amikor a jogsegélyben részesülő fél elvesztes.

Az 511. szabály szerint a jogsegélyben részesülő félnek a jogsegély összegét vissza kell fizetnie, mihamint olyan helyzetbe kerül, hogy ezt megteheti.